

## บทที่ 4

### ผลการศึกษาและการอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ความต้องการของคนพิการต่อสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการเข้าถึงบริการทางสังคม กรณีศึกษา อำเภอเกาะกูด จังหวัดภูเก็ต” จากข้อมูลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเข้าใช้บริการในสถานที่ต่างๆ และปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกและความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในจังหวัดภูเก็ต ตามแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 127 ราย ที่ได้นำมาประมวลผลและวิเคราะห์ทางสถิติ และได้แบ่งผลการศึกษาออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ

ส่วนที่ 4 ความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น

ส่วนที่ 6 การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร

ส่วนที่ 7 การอภิปรายผลการศึกษา

### ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ประเภทความพิการ ลักษณะความพิการ ลักษณะงานอาชีพ แหล่งประกอบอาชีพ ระยะเวลาในการประกอบอาชีพปัจจุบัน และรายได้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

#### 1.1 เพศ

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเพศของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 59.8 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 40.2 เป็นเพศชาย (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

| เพศ  | จำนวน | ร้อยละ |
|------|-------|--------|
| หญิง | 76    | 59.8   |
| ชาย  | 51    | 40.2   |
| รวม  | 127   | 100.0  |

## 1.2 อายุ

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับอายุของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 36.2 อยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี รองลงมาร้อยละ 22.0 อายุ 41-50 ปี ร้อยละ 19.7 อายุ 21-30 ปี ร้อยละ 18.9 อายุ 51 ปีขึ้นไป และน้อยที่สุดร้อยละ 3.1 อายุต่ำกว่า 20 ปีโดยที่มีอายุน้อยที่สุด 18 ปี มากที่สุด 69 ปี และอายุเฉลี่ยเท่ากับ 39.7 ปี (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

| อายุ          | จำนวน | ร้อยละ |
|---------------|-------|--------|
| ต่ำกว่า 20 ปี | 4     | 3.1    |
| 21-30 ปี      | 25    | 19.7   |
| 31-40 ปี      | 46    | 36.2   |
| 41-50 ปี      | 28    | 22.0   |
| 51 ปีขึ้นไป   | 24    | 18.9   |
| รวม           | 127   | 100.0  |

### 1.3. การศึกษา

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 39.4 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมาร้อยละ 26.8 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 14.2 ไม่มีการศึกษา ร้อยละ 8.7 การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) ร้อยละ 5.5 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช) และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า เท่ากัน (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม  
ระดับการศึกษา

| การศึกษา                           | จำนวน | ร้อยละ |
|------------------------------------|-------|--------|
| ไม่มีการศึกษา                      | 18    | 14.2   |
| ประถมศึกษา                         | 50    | 39.4   |
| มัธยมศึกษา                         | 34    | 26.8   |
| ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช)         | 7     | 5.5    |
| ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส). | 11    | 8.7    |
| ปริญญาตรีหรือสูงกว่า               | 7     | 5.5    |
| รวม                                | 127   | 100.0  |

### 1.4. สถานภาพสมรส

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 40.9 มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ รองลงมาร้อยละ 39.4 สมรส และร้อยละ 19.7 สถานภาพโสด (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4  
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม  
สถานภาพสมรส

| สถานภาพสมรส               | จำนวน | ร้อยละ |
|---------------------------|-------|--------|
| หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ | 52    | 40.9   |
| สมรส                      | 50    | 39.4   |
| โสด                       | 25    | 19.7   |
| รวม                       | 127   | 100.0  |

### 1.5. ประเภทความพิการ

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประเภทความพิการของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 81.1 พิจารณาการเคลื่อนไหว และร้อยละ 18.9 พิจารณาการมองเห็น (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5  
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม  
ประเภทความพิการ

| ประเภทความพิการ  | จำนวน | ร้อยละ |
|------------------|-------|--------|
| ทางการเคลื่อนไหว | 103   | 81.1   |
| ทางการมองเห็น    | 24    | 18.9   |
| รวม              | 127   | 100.0  |

### 1.6. ลักษณะความพิการ

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะความพิการของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 79.5 พิจารณาภายหลัง และร้อยละ 20.5 มีความพิการมาแต่กำเนิด (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6  
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม  
ลักษณะความพิการ

| ลักษณะความพิการ | จำนวน | ร้อยละ |
|-----------------|-------|--------|
| พิการภายหลัง    | 101   | 79.5   |
| พิการแต่กำเนิด  | 26    | 20.5   |
| รวม             | 127   | 100.0  |

### 1.7. อาชีพ

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 47.2 มีอาชีพรับจ้าง รองลงมาร้อยละ 33.1 อาชีพค้าขาย ร้อยละ 7.1 ทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 5.5 ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 4.7 ไม่ได้ประกอบอาชีพ และร้อยละ 2.4 ทำงานบริการ (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7  
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม  
ลักษณะงานอาชีพ

| อาชีพ                 | จำนวน | ร้อยละ |
|-----------------------|-------|--------|
| รับจ้าง               | 60    | 47.2   |
| ค้าขาย                | 42    | 33.1   |
| ธุรกิจส่วนตัว         | 9     | 7.1    |
| ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ | 7     | 5.5    |
| ไม่ได้ประกอบอาชีพ     | 6     | 4.7    |
| งานบริการ             | 3     | 2.4    |
| รวม                   | 127   | 100.0  |

## 1.8. แหล่งประกอบอาชีพ

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับแหล่งในการประกอบอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 38.8 ประกอบอาชีพที่บ้าน ร้อยละ 24.8 ประกอบอาชีพตามที่สาธารณะ/ห้างสรรพสินค้า ร้อยละ 9.9 ประกอบอาชีพที่หน่วยงานราชการ และสถานที่นอกบ้าน ได้แก่ ร้านอาหาร ร้านนวด ร้านขายของโรงแรม ตลาด ร้อยละ 26.4 (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม  
แหล่งในการประกอบอาชีพ

| แหล่งในการประกอบอาชีพ                                      | จำนวน | ร้อยละ |
|------------------------------------------------------------|-------|--------|
| ที่บ้าน                                                    | 47    | 38.8   |
| สถานที่นอกบ้าน ร้านอาหาร ร้านนวด ร้านขายของ<br>โรงแรม ตลาด | 32    | 26.4   |
| ที่สาธารณะ/ห้างสรรพสินค้า                                  | 30    | 24.8   |
| หน่วยงานราชการ                                             | 12    | 9.9    |
| รวม                                                        | 121   | 100.0  |

หมายเหตุ: มีผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.7

## 1.9. ระยะเวลาประกอบอาชีพ

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับระยะเวลาในการประกอบอาชีพปัจจุบัน ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 35.5 ประกอบอาชีพที่ทำอยู่ปัจจุบันนี้มา 1-5 ปี รองลงมาร้อยละ 21.5 ประกอบอาชีพนี้มา 6-10 ปี ร้อยละ 20.7 ประกอบอาชีพนี้มา 11-15 ปี ร้อยละ 14.9 ประกอบอาชีพนี้ 16-20 ปี และร้อยละ 7.4 ประกอบอาชีพนี้มา 21 ปี ขึ้นไป (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9  
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม  
ระยะเวลาประกอบอาชีพ

| ระยะเวลาประกอบอาชีพ | จำนวน | ร้อยละ |
|---------------------|-------|--------|
| 1-5 ปี              | 43    | 35.5   |
| 6-10 ปี             | 26    | 21.5   |
| 11-15 ปี            | 25    | 20.7   |
| 16-20 ปี            | 18    | 14.9   |
| 21 ปีขึ้นไป         | 8     | 7.4    |
| รวม                 | 121   | 100.0  |

หมายเหตุ: มีผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.7

#### 1.10. รายได้

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 33.1 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,001-4,000 บาท รองลงมาร้อยละ 30.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 4,001-6,000 บาท ร้อยละ 16.5 รายได้ 6,001-8,000 บาท มีร้อยละ 9.1 เท่ากัน ที่มีรายได้ 8,001-10,000 บาท และรายได้ 10,001 บาท ขึ้นไป และที่น้อยที่สุด ร้อยละ 1.7 มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาท (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10  
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

| รายได้            | จำนวน | ร้อยละ |
|-------------------|-------|--------|
| ต่ำกว่า 2,000 บาท | 2     | 1.7    |
| 2,001-4,000 บาท   | 40    | 33.1   |
| 4,001-6,000 บาท   | 37    | 30.6   |
| 6,001-8,000 บาท   | 20    | 16.5   |
| 8,001-10,000 บาท  | 11    | 9.1    |
| 10,001 บาท ขึ้นไป | 11    | 9.1    |
| รวม               | 121   | 100.0  |

หมายเหตุ: มีผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ 6 ราย

## ส่วนที่ 2 ข้อมูลการเข้าใช้สิ่งอำนวยความสะดวก

ศึกษาแหล่งที่เข้าใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก ชนิดสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ ประเภทสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่สะดวกแก่การเข้าใช้บริการและสถานที่ ผู้ที่ร่วมเดินทาง และวิธีการเดินทางเข้าใช้บริการ ดังมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

### 2.1 แหล่งที่เข้าใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก

ในรอบ 3 เดือน ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่หน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ 34.2 เข้าถึงโรงพยาบาล ร้อยละ 28.9 ศาลากลาง ร้อยละ 22.4 เทศบาลตำบล/องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ร้อยละ 10.5 องค์การบริหารส่วนจังหวัด ร้อยละ 2.6 สถานีขนส่ง และร้อยละ 1.3 สถานีตำรวจ ส่วนหน่วยงานเอกชน ร้อยละ 52.9 ใช้บริการสวนสาธารณะ ร้อยละ 21.6 ห้างสรรพสินค้า ร้อยละ 17.6 สถานที่ท่องเที่ยว ร้อยละ 5.9 ร้านอาหาร และร้อยละ 2.0 สถานบันเทิง (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งที่เข้าใช้  
บริการสิ่งอำนวยความสะดวก

| แหล่งที่เข้าใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก | จำนวน | ร้อยละ |
|-----------------------------------------|-------|--------|
| <b>หน่วยงานภาครัฐ</b>                   |       |        |
| โรงพยาบาล                               | 26    | 34.2   |
| ศาลากลาง                                | 22    | 28.9   |
| เทศบาลตำบล/องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น    | 17    | 22.4   |
| องค์การบริหารส่วนจังหวัด                | 8     | 10.5   |
| สถานีขนส่ง                              | 2     | 2.6    |
| สถานีตำรวจ                              | 1     | 1.3    |
| รวม                                     | 76    | 100.0  |



ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

| แหล่งที่เข้าใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก | จำนวน | ร้อยละ |
|-----------------------------------------|-------|--------|
| <b>หน่วยงานเอกชน</b>                    |       |        |
| สวนสาธารณะ                              | 27    | 52.9   |
| ห้างสรรพสินค้า                          | 11    | 21.6   |
| สถานที่ท่องเที่ยว                       | 9     | 17.6   |
| ร้านอาหาร                               | 3     | 5.9    |
| สถานบันเทิง                             | 1     | 2.0    |
| รวม                                     | 51    | 100.0  |

## 2.2 ชนิดสิ่งอำนวยความสะดวก

สอบถามถึงชนิดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เข้าถึงบริการมากที่สุด ผลพบว่า ร้อยละ 45.7 เข้าถึงบริการห้องน้ำมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 18.1 เข้าถึงบริการทางเดิน ร้อยละ 16.5 เท่ากัน เข้าถึงบริการทางลาดและที่จอดรถ และร้อยละ 3.1 เข้าถึงบริการลิฟต์ (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม  
ชนิดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เข้าถึง

| ชนิดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เข้าถึง | จำนวน | ร้อยละ |
|----------------------------------|-------|--------|
| ห้องน้ำ                          | 58    | 45.7   |
| ทางเดิน                          | 23    | 18.1   |
| ทางลาด                           | 21    | 16.5   |
| ที่จอดรถ                         | 21    | 16.5   |
| ลิฟต์                            | 4     | 3.1    |
| รวม                              | 127   | 100.0  |

## 2.3 ประเภทสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่สะดวกแก่การเข้าถึงบริการ และสถานที่

พบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่สะดวกแก่การเข้าถึงบริการ ร้อยละ 38.7 เป็น สิ่งอำนวยความสะดวกประเภทห้องน้ำ รองลงมา ร้อยละ 23.4 ประเภทที่จอดรถ ร้อยละ 18.5 ทางลาด ร้อยละ 11.3 ทางเดิน และร้อยละ 8.1 ลิฟต์ (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชนิดสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่สะดวกแก่การเข้าถึงบริการ

| ชนิดสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่สะดวกแก่การเข้าถึงบริการ | จำนวน | ร้อยละ |
|------------------------------------------------------|-------|--------|
| ห้องน้ำ                                              | 48    | 38.7   |
| ที่จอดรถ                                             | 29    | 23.4   |
| ทางลาด                                               | 23    | 18.5   |
| ทางเดิน                                              | 14    | 11.3   |
| ลิฟต์                                                | 10    | 8.1    |
| รวม                                                  | 124   | 100.0  |

หมายเหตุ: มีที่ว่างระบุ 3 ราย

สิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่สะดวกแก่การเข้าถึงบริการ ประเภทห้องน้ำ ส่วนมาก ร้อยละ 34.0 ตอบว่าห้องน้ำที่ศาลากลางไม่สะดวกแก่การเข้าถึงบริการ ประเภทลิฟต์ ร้อยละ 60.0 ตอบว่าลิฟต์ที่ห้างสรรพสินค้าไม่สะดวกแก่การเข้าถึงบริการ ประเภททางลาด ร้อยละ 21.7 เท่าๆ กัน ที่เทศบาลตำบล/องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น สถานีขนส่ง และสถานที่ท่องเที่ยว ไม่สะดวกแก่การเข้าถึงบริการ ประเภทที่จอดรถ ร้อยละ 34.5 ตอบว่าที่โรงพยาบาลไม่สะดวกแก่การเข้าถึงบริการ และประเภททางเดิน ร้อยละ 28.6 ที่สถานที่ท่องเที่ยวไม่สะดวกแก่การเข้าถึงบริการ (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14  
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภท  
สิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่สะดวกแก่  
การเข้าถึงบริการและสถานที่

| สถานที่                              | ประเภทสิ่งอำนวยความสะดวก |               |               |               |               |
|--------------------------------------|--------------------------|---------------|---------------|---------------|---------------|
|                                      | ห้องน้ำ                  | ลิฟต์         | ทางลาด        | ที่จอดรถ      | ทางเดิน       |
| ศาลากลาง                             | 34.0<br>(16)             | -             | 8.7<br>(2)    | 13.8<br>(4)   | -             |
| โรงพยาบาล                            | -                        | 40.0<br>(4)   | -             | 34.5<br>(10)  | -             |
| องค์การบริหารส่วนจังหวัด             | 4.3<br>(2)               | -             | 13.0<br>(3)   | 3.4<br>(1)    | 7.1<br>(1)    |
| เทศบาลตำบล/องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น | 10.6<br>(5)              | -             | 21.7<br>(5)   | 6.9<br>(2)    | 21.4<br>(3)   |
| สถานีตำรวจ                           | 2.1<br>(1)               | -             | -             | 3.4<br>(1)    | -             |
| สถานีขนส่ง                           | 12.8<br>(6)              | -             | 21.7<br>(5)   | 3.4<br>(1)    | 14.3<br>(2)   |
| สถานที่ท่องเที่ยว                    | 12.8<br>(6)              | -             | 21.7<br>(5)   | 6.9<br>(2)    | 28.6<br>(4)   |
| สวนสาธารณะ                           | 12.8<br>(6)              | -             | -             | -             | -             |
| ร้านอาหาร                            | 6.4<br>(3)               | -             | -             | -             | 7.1<br>(1)    |
| ห้างสรรพสินค้า                       | 4.3<br>(2)               | 60.0<br>(6)   | 13.0<br>(3)   | 24.1<br>(7)   | 21.4<br>(3)   |
| สถานบันเทิง                          | -                        | -             | -             | 3.4<br>(1)    | -             |
| รวม                                  | 100.0<br>(47)            | 100.0<br>(10) | 100.0<br>(23) | 100.0<br>(29) | 100.0<br>(14) |

## 2.4 วิธีการเดินทางไปใช้บริการ

วิธีการเดินทาง พบว่า ร้อยละ 56.7 เดินทางโดยรถรับจ้าง รองลงมาร้อยละ 26.8 เดินทางโดยจักรยานยนต์ ร้อยละ 11.0 เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว และร้อยละ 5.5 เดินทางโดยรถสามล้อพ่วง (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม  
วิธีการเดินทางไปใช้บริการ

| วิธีการเดินทางไปใช้บริการ | จำนวน | ร้อยละ |
|---------------------------|-------|--------|
| รถรับจ้าง                 | 72    | 56.7   |
| จักรยานยนต์               | 34    | 26.8   |
| รถยนต์ส่วนตัว             | 14    | 11.0   |
| รถสามล้อพ่วง              | 7     | 5.5    |
| รวม                       | 127   | 100.0  |

## ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการ สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ

ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ หมายถึง ข้อจำกัดที่ทำให้คนพิการไม่สามารถเข้าไปเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกฯ ได้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ความเพียงพอ ได้มาตรฐาน

### 3.1 ด้านการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ ได้แก่ ตำแหน่งทางเข้าอาคารไม่สะดวก/ยากต่อการเข้าใช้บริการ ประตูห้องน้ำออกแบบมือจับ ปิด-เปิด ได้ไม่สะดวก เป็นต้น และผลการศึกษาพบว่า

ตำแหน่งทางเข้าอาคารไม่สะดวก/ยากต่อการเข้าถึงบริการ พบว่า ร้อยละ 50.4 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 29.9 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 16.5 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง และร้อยละ 3.1 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.071 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่องตำแหน่งทางเข้าอาคารไม่สะดวก/ยากต่อการเข้าใช้บริการ

ความกว้างของประตูห้องน้ำไม่สามารถนำรถเข็นของผู้พิการเข้าใช้งานได้ พบว่า ร้อยละ 50.4 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 34.6 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.6 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง และร้อยละ 1.6 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.181 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่องความกว้างของประตูห้องน้ำไม่สามารถนำรถเข็นของผู้พิการเข้าใช้งานได้

ประตูห้องน้ำออกแบบมือนักจับ ปิด-เปิด ได้ไม่สะดวก พบว่า ร้อยละ 50.4 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 29.1 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 18.9 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง และร้อยละ 1.6 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.071 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่องประตูห้องน้ำออกแบบมือนักจับ ปิด-เปิด ได้ไม่สะดวก

สุขภัณฑ์ในห้องน้ำไม่ได้ออกแบบสำหรับให้ผู้พิการใช้งาน พบว่า ร้อยละ 53.5 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 26.0 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 19.7 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง และร้อยละ 0.8 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.047 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่องสุขภัณฑ์ในห้องน้ำไม่ได้ออกแบบสำหรับให้ผู้พิการใช้งาน

ทางเข้าห้องน้ำแคบไม่เหมาะสมแก่คนพิการ พบว่า ร้อยละ 42.5 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 32.3 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 22.8 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง ร้อยละ 1.6 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย และร้อยละ 0.8 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.039 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่องทางเข้าห้องน้ำแคบไม่เหมาะสมแก่คนพิการ

บริเวณลานจอดรถแคบ และไกลจากตัวอาคาร พบว่า ร้อยละ 43.3 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.6 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 17.3 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง และร้อยละ 0.8 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย

4.244 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุดในเรื่องบริเวณลานจอดรถ แคม และไกลจากตัวอาคาร

ไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยและอำนวยความสะดวกบริเวณลานจอดรถ พบว่า ร้อยละ 38.6 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 36.2 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 12.6 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง ร้อยละ 9.4 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 3.1 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.913 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่องไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยและอำนวยความสะดวกบริเวณลานจอดรถ

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้ารับบริการ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเข้าถึงในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.081 (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการ

สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเข้าถึง

สิ่งอำนวยความสะดวก

| รายการ                                                                    | ระดับปัญหา   |              |              |            |            | X     | S.D.  | การแปลผล |
|---------------------------------------------------------------------------|--------------|--------------|--------------|------------|------------|-------|-------|----------|
|                                                                           | มากที่สุด    | มาก          | ปานกลาง      | น้อย       | น้อยที่สุด |       |       |          |
| ตำแหน่งทางเข้าอาคาร<br>ไม่สะดวก/ยากต่อการเข้าถึง<br>บริการ                | 29.9<br>(38) | 50.4<br>(64) | 16.5<br>(21) | 3.1<br>(4) | -          | 4.071 | 0.768 | มาก      |
| ความกว้างของประตูห้องน้ำ<br>ไม่สามารถนำรถเข็นของ<br>ผู้พิการเข้าใช้งานได้ | 34.6<br>(44) | 50.4<br>(64) | 13.4<br>(17) | 1.6<br>(2) | -          | 4.181 | 0.717 | มาก      |
| ประตูห้องน้ำออกแบบมือจับ<br>ปิด-เปิด ได้ไม่สะดวก                          | 29.1<br>(37) | 50.4<br>(64) | 18.9<br>(24) | 1.6<br>(2) | -          | 4.071 | 0.737 | มาก      |

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

| รายการ                                                                        | ระดับปัญหา   |              |              |            |             | $\bar{X}$ | S.D.  | การแปลผล  |
|-------------------------------------------------------------------------------|--------------|--------------|--------------|------------|-------------|-----------|-------|-----------|
|                                                                               | มากที่สุด    | มาก          | ปานกลาง      | น้อย       | น้อยที่สุด  |           |       |           |
| สุขภัณฑ์ในห้องน้ำไม่ได้<br>ออกแบบสำหรับให้ผู้พิการ<br>ใช้งาน                  | 26.0<br>(33) | 53.5<br>(68) | 19.7<br>(25) | 0.8<br>(1) | -           | 4.047     | 0.700 | มาก       |
| ทางเข้าห้องน้ำแคบไม่<br>เหมาะสมแก่คนพิการ                                     | 32.3<br>(41) | 42.5<br>(54) | 22.8<br>(29) | 1.6<br>(2) | 0.8<br>(1)  | 4.039     | 0.830 | มาก       |
| บริเวณลานจอดรถแคบ และ<br>ไกลจากตัวอาคาร                                       | 43.3<br>(55) | 38.6<br>(49) | 17.3<br>(22) | 0.8<br>(1) | -           | 4.244     | 0.763 | มากที่สุด |
| ไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลความ<br>เรียบร้อยและอำนวยความสะดวก<br>สะดวกบริเวณลานจอดรถ | 38.6<br>(49) | 36.2<br>(46) | 12.6<br>(16) | 3.1<br>(4) | 9.4<br>(12) | 3.913     | 1.222 | มาก       |
| รวม                                                                           |              |              |              |            |             | 4.081     | 0.504 | มาก       |

### 3.2 ด้านความเพียงพอ

ด้านความเพียงพอ หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกที่มีเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการจะต้องมีในทุกสถานที่ทั้งในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และผลการศึกษาพบว่า

ไม่มีทางลาดในอาคารที่เข้าไปใช้บริการ พบว่า ร้อยละ 47.2 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 26.8 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง ร้อยละ 22.0 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 3.1 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย และร้อยละ 0.8 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.866 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่องไม่มีทางลาดในอาคารที่เข้าไปใช้บริการ

ลานจอดรถสำหรับคนพิการในสถานที่เข้าไปใช้บริการไม่เพียงพอ พบว่า ร้อยละ 46.5 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.6 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 14.2 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง ร้อยละ 0.8 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับ

น้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.307 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุดในเรื่อง ลานจอดรถสำหรับคนพิการในสถานที่เข้าไปใช้บริการไม่เพียงพอ

จำนวนห้องน้ำไม่เพียงพอต่อการใช้งาน พบว่า ร้อยละ 41.7 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 26.8 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 25.2 มีปัญหาระดับและอุปสรรคในปานกลาง ร้อยละ 6.3 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.890 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่องจำนวนห้องน้ำไม่เพียงพอต่อการใช้งาน

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้ารับบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความเพียงพอในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.021 (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง  
จำแนกตามปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการ  
สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความเพียงพอ

| รายการ                                                  | ระดับปัญหา   |              |              |            |            | $\bar{X}$ | S.D.  | การแปลผล  |
|---------------------------------------------------------|--------------|--------------|--------------|------------|------------|-----------|-------|-----------|
|                                                         | มากที่สุด    | มาก          | ปานกลาง      | น้อย       | น้อยที่สุด |           |       |           |
| ไม่มีทางลาดในอาคารที่เข้าไปใช้บริการ                    | 22.0<br>(28) | 47.2<br>(60) | 26.8<br>(34) | 3.1<br>(4) | 0.8<br>(1) | 3.866     | 0.820 | มาก       |
| ลานจอดรถสำหรับคนพิการในสถานที่เข้าไปใช้บริการไม่เพียงพอ | 46.5<br>(59) | 38.6<br>(49) | 14.2<br>(18) | 0.8<br>(1) | -          | 4.307     | 0.740 | มากที่สุด |
| จำนวนห้องน้ำไม่เพียงพอต่อการใช้งาน                      | 26.8<br>(34) | 41.7<br>(53) | 25.2<br>(32) | 6.3<br>(8) | -          | 3.890     | 0.875 | มาก       |
| รวม                                                     |              |              |              |            |            | 4.021     | 0.611 | มาก       |



### 3.3 ด้านมาตรฐาน

ด้านมาตรฐาน หมายถึง การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกตามมาตรฐานที่รัฐกำหนดในสถานที่ต่าง ๆ และผลการศึกษาพบว่า

ปัญหามีลิฟต์ที่ไม่สะดวกสำหรับคนพิการ พบว่า ร้อยละ 40.9 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 32.3 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 18.1 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง ร้อยละ 7.1 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย และร้อยละ 1.6 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.039 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่องปัญหาไม่มีลิฟต์สำหรับผู้พิการ

ปัญหาปุ่มกดต่างๆในลิฟต์ไม่มีอักษรเบลล์กำกับ พบว่า ร้อยละ 40.9 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 29.1 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 21.3 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง ร้อยละ 7.1 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย และร้อยละ 1.6 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.008 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่องปัญหาปุ่มกดต่างๆในลิฟต์ไม่มีอักษรเบลล์กำกับ

ปัญหาไม่มีสัญญาณเสียงแจ้งระดับชั้นที่อยู่ของลิฟต์ พบว่า ผู้ตอบร้อยละ 44.9 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 29.1 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 19.7 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง ร้อยละ 4.7 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย และร้อยละ 1.6 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.110 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุดในเรื่องปัญหาไม่มีสัญญาณเสียงแจ้งระดับชั้นที่อยู่ของลิฟต์

ปัญหามันได้ไม่มีการติดตั้งวัสดุกันลื่น พบว่า ร้อยละ 49.6 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 26.8 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 22.0 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง ร้อยละ 0.8 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย และร้อยละ 0.8 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.008 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุดในเรื่องปัญหามันได้ไม่มีการติดตั้งวัสดุกันลื่น

ปัญหาก่อนถึงบันไดไม่มีสัญลักษณ์แสดงเตือนทางต่างระดับไว้อย่างชัดเจน พบว่า ร้อยละ 56.7 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 26.0 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 17.3 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.087 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่องปัญหาก่อนถึงบันไดไม่มีสัญลักษณ์แสดงเตือนทางต่างระดับไว้อย่างชัดเจน

ปัญหาไม่มีห้องน้ำสำหรับคนพิการ พบว่า ร้อยละ 32.3 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 29.1 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.6 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 15.0 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.646 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่องปัญหาไม่มีห้องน้ำสำหรับคนพิการ

ปัญหากายในห้องน้ำไม่มีราวจับสำหรับคนพิการ พบว่า ร้อยละ 45.7 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 23.6 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง ร้อยละ 22.8 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 7.9 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.835 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่องปัญหากายในห้องน้ำไม่มีราวจับสำหรับคนพิการ

ปัญหาไม่มีพื้นที่จอดรถสำหรับคนพิการ พบว่า ร้อยละ 44.9 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 40.2 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.4 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง ร้อยละ 1.6 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.236 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุดในเรื่องปัญหาไม่มีพื้นที่จอดรถสำหรับคนพิการ

ปัญหาพื้นทางเท้าไม่มีพื้นผิวต่างสัมผัสไม่เหมาะสำหรับคนพิการ พบว่า ร้อยละ 54.3 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 34.6 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.0 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.236 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุดในเรื่องปัญหาพื้นทางเท้าไม่มีพื้นผิวต่างสัมผัสไม่เหมาะสำหรับคนพิการ

ปัญหาทางลาดไม่มีราวจับจึงไม่สะดวกในการใช้งาน พบว่า ร้อยละ 51.2 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ร้อยละ 35.4 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.8 มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.205 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุดในเรื่องปัญหาทางลาดไม่มีราวจับจึงไม่สะดวกในการใช้งาน

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้ารับบริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านมาตรฐานในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.041 (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18  
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง  
จำแนกตามปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการ  
สิ่งอำนวยความสะดวกด้านมาตรฐาน

| รายการ                                                                | ระดับปัญหา   |              |              |              |                | $\bar{X}$ | S.D.  | การ<br>แปล<br>ผล |
|-----------------------------------------------------------------------|--------------|--------------|--------------|--------------|----------------|-----------|-------|------------------|
|                                                                       | มากที่สุด    | มาก          | ปาน<br>กลาง  | น้อย         | น้อย<br>ที่สุด |           |       |                  |
| ลิฟต์ที่ไม่สะดวกสำหรับ<br>คนพิการ                                     | 40.9<br>(52) | 32.3<br>(41) | 18.1<br>(23) | 7.1<br>(9)   | 1.6<br>(2)     | 4.039     | 1.011 | มาก              |
| ปุ่มกดต่างๆ ในลิฟต์ไม่มี<br>อักษรเบรลล์กำกับ                          | 40.9<br>(52) | 29.1<br>(37) | 21.3<br>(27) | 7.1<br>(9)   | 1.6<br>(2)     | 4.008     | 1.027 | มาก              |
| ไม่มีสัญญาณ<br>เสียงแจ้งระดับชั้นที่อยู่ของ<br>ลิฟต์                  | 44.9<br>(57) | 29.1<br>(37) | 19.7<br>(25) | 4.7<br>(6)   | 1.6<br>(2)     | 4.110     | 0.986 | มาก              |
| บันไดไม่มีการติดตั้งวัสดุ<br>กันลื่น                                  | 26.8<br>(34) | 49.6<br>(63) | 22.0<br>(28) | 0.8<br>(1)   | 0.8<br>(1)     | 4.008     | 0.771 | มาก              |
| ก่อนถึงบันไดไม่มี<br>สัญลักษณ์แสดงเตือนทาง<br>ต่างระดับไว้อย่างชัดเจน | 26.0<br>(33) | 56.7<br>(72) | 17.3<br>(22) | -            | -              | 4.087     | 0.655 | มาก              |
| ไม่มีห้องน้ำสำหรับคนพิการ                                             | 23.6<br>(30) | 32.3<br>(41) | 29.1<br>(37) | 15.0<br>(19) | -              | 3.646     | 1.004 | มาก              |
| ภายในห้องน้ำไม่มีราวจับ<br>สำหรับคนพิการ                              | 22.8<br>(29) | 45.7<br>(58) | 23.6<br>(30) | 7.9<br>(10)  | -              | 3.835     | 0.871 | มาก              |
| ไม่มีพื้นที่จอดรถสำหรับ<br>คนพิการ                                    | 40.2<br>(51) | 44.9<br>(57) | 13.4<br>(17) | 1.6<br>(2)   | -              | 4.236     | 0.740 | มากที่สุด        |
| พื้นทางเท้าไม่มีพื้นผิวต่าง<br>สัมผัสไม่เหมาะสำหรับ<br>คนพิการ        | 34.6<br>(44) | 54.3<br>(69) | 11.0<br>(14) | -            | -              | 4.236     | 0.636 | มากที่สุด        |

ตารางที่ 4.18

| รายการ                                      | ระดับปัญหา   |              |              |            |            | $\bar{X}$ | S.D.  | การแปลผล  |
|---------------------------------------------|--------------|--------------|--------------|------------|------------|-----------|-------|-----------|
|                                             | มากที่สุด    | มาก          | ปานกลาง      | น้อย       | น้อยที่สุด |           |       |           |
| ทางลาดไม่มีราวจับจูง<br>ไม่สะดวกในการใช้งาน | 35.4<br>(45) | 51.2<br>(65) | 11.8<br>(15) | 1.6<br>(2) | -          | 4.205     | 0.705 | มากที่สุด |
| รวม                                         |              |              |              |            |            | 4.041     | 0.508 | มาก       |

### สรุปภาพรวมปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวก

จากการศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.081 รองลงมาคือ ด้านมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.041 และด้านความเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.021 และเมื่อพิจารณาในภาพรวมของปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.052 (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19

ภาพรวมของปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการ  
สิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มตัวอย่าง

| ปัญหาและอุปสรรค              | $\bar{X}$ | S.D.  | แปลผล |
|------------------------------|-----------|-------|-------|
| การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก | 4.081     | 0.504 | มาก   |
| ความเพียงพอ                  | 4.021     | 0.611 | มาก   |
| มาตรฐาน                      | 4.041     | 0.508 | มาก   |
| รวม                          | 4.052     | 0.445 | มาก   |

## ส่วนที่ 4 ความต้องการของคนพิการต่อการจัด ให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก

ความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง ความคาดหวังที่คนพิการจะได้เข้าถึงบริการต่าง ๆ ซึ่งโดยมีการจัดอำนวยความสะดวกที่ถูกต้องตามระเบียบที่กำหนด เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกให้สำหรับคนพิการแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านอาคาร ด้านสถานที่ ด้านสัญลักษณ์

### 4.1 ด้านอาคาร

ด้านอาคาร หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการที่อยู่ในอาคารในสถานที่นั้น ๆ และผลการศึกษา พบว่า

ควรมีการติดตั้งระบบสัญญาณเตือนภัยในตัวอาคารสำหรับคนพิการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 60.6 มีความต้องการในระดับมาก ร้อยละ 29.9 มีความต้องการในระดับมากที่สุด ร้อยละ 8.7 มีความต้องการในระดับปานกลาง และร้อยละ 0.8 มีความต้องการในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.197 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับมากในเรื่องที่ควรมีการติดตั้งระบบสัญญาณเตือนภัยในตัวอาคารสำหรับคนพิการ

ควรมีจำนวน ลิฟต์รับ-ส่ง คนพิการจะช่วยให้การเดินทางของคนพิการมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 62.2 มีความต้องการในระดับมาก ร้อยละ 29.9 มีความต้องการในระดับมากที่สุด ร้อยละ 7.1 มีความต้องการในระดับปานกลาง และร้อยละ 0.8 มีความต้องการในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.213 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับมากที่สุดในเรื่องควรมีจำนวน ลิฟต์รับ-ส่ง คนพิการ จะช่วยให้การเดินทางของคนพิการมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น

ทางเข้าสู่อาคารควรมีขนาดใหญ่ถูกต้องตามมาตรฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 65.4 มีความต้องการในระดับมาก ร้อยละ 27.6 มีความต้องการระดับในมากที่สุด ร้อยละ 6.3 มีความต้องการในระดับปานกลาง และร้อยละ 0.8 มีความต้องการในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.197 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับมากในเรื่องทางเข้าสู่อาคารควรมีขนาดใหญ่ถูกต้องตามมาตรฐาน

พื้นผิวของบันไดต้องมีพื้นผิวที่ไม่ลื่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 67.7 มีความต้องการในระดับมาก ร้อยละ 28.3 มีความต้องการในระดับมากที่สุด ร้อยละ 3.9 มีความ

ต้องการในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.244 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับมากที่สุดในเรื่องพื้นผิวของบันไดต้องมีพื้นผิวที่ไม่ลื่น

ความกว้างของประตูห้องน้ำมีความสำคัญต่อคนพิการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 57.5 มีความต้องการในระดับมาก ร้อยละ 29.9 มีความต้องการในระดับมากที่สุด ร้อยละ 12.6 มีความต้องการในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.173 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับมากในเรื่องความกว้างของประตูห้องน้ำมีความสำคัญต่อคนพิการ

ทางลาดต้องมีราวจับทั้งสองด้าน พบว่า คนพิการร้อยละ 50.4 มีความต้องการในระดับมาก ร้อยละ 34.6 มีความต้องการในระดับมากที่สุด ร้อยละ 15.0 มีความต้องการในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.197 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับมากในเรื่องทางลาดต้องมีราวจับทั้งสองด้าน

พื้นผิวของทางลาดต้องเรียบไม่สะดุด พบว่า คนพิการร้อยละ 48.8 มีความต้องการในระดับมาก ร้อยละ 37.8 มีความต้องการในระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.4 มีความต้องการในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.244 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับมากที่สุดในเรื่องพื้นผิวของทางลาดต้องเรียบไม่สะดุด

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาคารในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.209 (ตารางที่ 4.20)

#### ตารางที่ 4.20

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ

กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความต้องการของคนพิการ

ต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านอาคาร

| รายการ                                                   | ระดับความต้องการ |              |             |            |            | X     | S.D.  | การแปลผล |
|----------------------------------------------------------|------------------|--------------|-------------|------------|------------|-------|-------|----------|
|                                                          | มากที่สุด        | มาก          | ปานกลาง     | น้อย       | น้อยที่สุด |       |       |          |
| ควรมีการติดตั้งระบบสัญญาณเตือนภัยในตัวอาคารสำหรับคนพิการ | 29.9<br>(38)     | 60.6<br>(77) | 8.7<br>(11) | 0.8<br>(1) | -          | 4.197 | 0.618 | มาก      |

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

| รายการ                                                                              | ระดับความต้องการ |              |              |            |            | $\bar{X}$ | S.D.  | การแปลผล  |
|-------------------------------------------------------------------------------------|------------------|--------------|--------------|------------|------------|-----------|-------|-----------|
|                                                                                     | มากที่สุด        | มาก          | ปานกลาง      | น้อย       | น้อยที่สุด |           |       |           |
| ควรมีจำนวน ลิฟต์รับ-ส่ง คนพิการ จะช่วยให้การเดินทางของคนพิการมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น | 29.9<br>(38)     | 62.2<br>(79) | 7.1<br>(9)   | 0.8<br>(1) | -          | 4.213     | 0.599 | มากที่สุด |
| ทางเข้าสู่อาคารควรมีขนาดใหญ่ถูกต้องตามมาตรฐาน                                       | 27.6<br>(35)     | 65.4<br>(83) | 6.3<br>(8)   | 0.8<br>(1) | -          | 4.197     | 0.578 | มาก       |
| พื้นผิวของบันไดต้องมีพื้นผิวที่ไม่ลื่น                                              | 28.3<br>(36)     | 67.7<br>(86) | 3.9<br>(5)   | -          | -          | 4.244     | 0.515 | มากที่สุด |
| ความกว้างของประตูห้องน้ำมีความสำคัญต่อคนพิการ                                       | 29.9<br>(38)     | 57.5<br>(73) | 12.6<br>(16) | -          | -          | 4.173     | 0.631 | มาก       |
| ทางลาดต้องมีราวจับทั้งสองด้าน                                                       | 34.6<br>(44)     | 50.4<br>(64) | 15.0<br>(19) | -          | -          | 4.197     | 0.697 | มาก       |
| พื้นผิวของทางลาดต้องเรียบไม่สะดุด                                                   | 37.8<br>(48)     | 48.8<br>(62) | 13.4<br>(17) | -          | -          | 4.244     | 0.675 | มากที่สุด |
| รวม                                                                                 |                  |              |              |            |            | 4.209     | 0.428 | มากที่สุด |

## 4.2 ด้านสถานที่

ด้านสถานที่ หมายถึง ลักษณะสถานที่ที่ต้องมีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการ เช่น ลานจอดรถควรอยู่ใกล้ทางเข้าสู่อาคาร พื้นผิวต่างสัมผัสมีความเหมาะสม เป็นต้น และผลการศึกษาพบว่า

ลานจอดรถควรอยู่ใกล้ทางเข้าสู่อาคาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 48.8 มีความต้องการในระดับมากที่สุด ร้อยละ 40.9 มีความต้องการในระดับมาก ร้อยละ 10.2 มีความต้องการในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.386 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับมากที่สุดในเรื่องลานจอดรถควรอยู่ใกล้ทางเข้าสู่อาคาร

พื้นผิวต่างสัมผัสมีความเหมาะสม พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.7 มีความต้องการในระดับมาก ร้อยละ 40.9 มีความต้องการในระดับมากที่สุด ร้อยละ 12.6 มีความต้องการในระดับปานกลาง ร้อยละ 2.4 มีความต้องการในระดับน้อย และน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.165 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับมากในเรื่องพื้นผิวต่างสัมผัสมีความเหมาะสม

ต้องการให้มีการกำหนดที่นั่งพักสำหรับคนพิการในสถานที่ต่างๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 35.4 มีความต้องการในระดับมาก ร้อยละ 27.6 มีความต้องการในระดับมากที่สุด ร้อยละ 20.5 มีความต้องการในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 11.0 มีความต้องการในระดับปานกลาง และร้อยละ 5.5 มีความต้องการในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.441 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับมากในเรื่องต้องการให้มีการกำหนดที่นั่งพักสำหรับคนพิการในสถานที่ต่างๆ

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสถานที่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.997 (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ  
กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความต้องการของคนพิการ  
ต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก  
ด้านสถานที่

| รายการ                                                    | ระดับความต้องการ |              |              |            |              | $\bar{X}$ | S.D.  | การแปลผล  |
|-----------------------------------------------------------|------------------|--------------|--------------|------------|--------------|-----------|-------|-----------|
|                                                           | มากที่สุด        | มาก          | ปานกลาง      | น้อย       | น้อยที่สุด   |           |       |           |
| ลานจอดรถควรอยู่ใกล้ทางเข้าสู่อาคาร                        | 48.8<br>(62)     | 40.9<br>(52) | 10.2<br>(13) | -          | -            | 4.386     | 0.667 | มากที่สุด |
| พื้นผิวต่างสัมผัสมีความเหมาะสม                            | 40.9<br>(52)     | 41.7<br>(53) | 12.6<br>(16) | 2.4<br>(3) | 2.4<br>(3)   | 4.165     | 0.906 | มาก       |
| ต้องการให้มีการกำหนดที่นั่งพักสำหรับคนพิการในสถานที่ต่างๆ | 27.6<br>(35)     | 35.4<br>(45) | 11.0<br>(14) | 5.5<br>(7) | 20.5<br>(26) | 3.441     | 1.467 | มาก       |
| รวม                                                       |                  |              |              |            |              | 3.997     | 0.654 | มาก       |



### 4.3 ด้านสัญลักษณ์

ด้านสัญลักษณ์ หมายถึง สิ่งที่แสดงให้คนพิการเห็นได้ว่าสถานที่เหล่านี้เป็นสถานที่อะไรผลการศึกษาพบว่า

การติดตั้งสัญลักษณ์ต่างๆ ของคนพิการต้องอยู่ในจุดที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 49.6 มีความต้องการในระดับมาก ร้อยละ 35.4 มีความต้องการในระดับมากที่สุด ร้อยละ 12.6 มีความต้องการในระดับปานกลาง ร้อยละ 1.6 มีความต้องการในระดับน้อย และร้อยละ 0.8 มีความต้องการในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.173 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับมากในเรื่องการติดตั้งสัญลักษณ์ต่างๆ ของคนพิการต้องอยู่ในจุดที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน

ทุกๆ สถานที่ควรติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกแก่คนพิการและควรติดตั้งสัญลักษณ์ระบุประเภทของคนพิการที่สามารถเข้าใช้บริการได้ให้ชัดเจน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 47.2 มีความต้องการในระดับมาก ร้อยละ 44.1 มีความต้องการในระดับมากที่สุด ร้อยละ 6.3 มีความต้องการในระดับปานกลาง ร้อยละ 1.6 มีความต้องการในระดับน้อย และร้อยละ 0.8 มีความต้องการในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.323 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับมากที่สุดในเรื่องที่ทุกๆ สถานที่ควรติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกแก่คนพิการและควรติดตั้งสัญลักษณ์ระบุประเภทของคนพิการที่สามารถเข้าใช้บริการได้ให้ชัดเจน

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสัญลักษณ์ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.248 (ตารางที่ 4.22)

## ตารางที่ 4.22

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง  
 จำแนกตามความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มี  
 สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสัญลักษณ์

| รายการ                                                                                                                                                         | ระดับความต้องการ |              |              |            |                | $\bar{X}$ | S.D.  | การ<br>แปลผล |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------|--------------|--------------|------------|----------------|-----------|-------|--------------|
|                                                                                                                                                                | มากที่สุด        | มาก          | ปาน<br>กลาง  | น้อย       | น้อย<br>ที่สุด |           |       |              |
| การติดตั้งสัญลักษณ์<br>ต่างๆ ของคนพิการ<br>ต้องอยู่ในจุดที่<br>สามารถมองเห็นได้<br>อย่างชัดเจน                                                                 | 35.4<br>(45)     | 49.6<br>(63) | 12.6<br>(16) | 1.6<br>(2) | 0.8<br>(1)     | 4.173     | 0.767 | มาก          |
| ทุกๆสถานที่ควรติดตั้ง<br>สิ่งอำนวยความสะดวก<br>สะดวกแก่คนพิการ<br>และควรติดตั้ง<br>สัญลักษณ์ระบุ<br>ประเภทของคนพิการที่<br>สามารถเข้าใช้บริการ<br>ได้ให้ชัดเจน | 44.1<br>(56)     | 47.2<br>(60) | 6.3<br>(8)   | 1.6<br>(2) | 0.8<br>(1)     | 4.323     | 0.733 | มากที่สุด    |
| รวม                                                                                                                                                            |                  |              |              |            |                | 4.248     | 0.681 | มากที่สุด    |

## สรุปภาพรวมความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก

จากการศึกษาความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ในด้าน สัญลักษณ์มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.248 รองลงมาด้านอาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.209 และ

ด้านสถานที่ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.997 และเมื่อพิจารณาในภาพรวมความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.163 (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23

ภาพรวมของความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มี  
สิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มตัวอย่าง

| ความต้องการ   | $\bar{X}$ | S.D.  | แปลผล     |
|---------------|-----------|-------|-----------|
| ด้านอาคาร     | 4.209     | 0.428 | มากที่สุด |
| ด้านสถานที่   | 3.997     | 0.654 | มาก       |
| ด้านสัญลักษณ์ | 4.248     | 0.681 | มากที่สุด |
| รวม           | 4.163     | 0.417 | มาก       |

## ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น

### 5.1 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น

กลุ่มตัวอย่างให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น 11 ราย โดยที่ร้อยละ 45.5 เสนอแนะว่าควรจัดมีทางลาด และห้องน้ำที่ได้มาตรฐานตามกฎหมายสำหรับคนพิการ รองลงมาร้อยละ 36.4 เสนอแนะว่าควรมีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้ในที่สาธารณะทุกแห่งสำหรับคนพิการ นอกจากนี้ร้อยละ 9.1 เสนอแนะว่าควรมีลิฟต์สำหรับคนพิการที่โรงพยาบาลเพื่ออำนวยความสะดวก และมีข้อคิดเห็นว่าห้องน้ำสำหรับคนพิการนั้นมีแต่ไม่เปิดให้บริการ (ตารางที่ 4.24)

## ตารางที่ 4.24

ภาพรวมข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของความต้องการของคนพิการ  
ต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มตัวอย่าง

| ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ                                               | จำนวน | ร้อยละ |
|-----------------------------------------------------------------------|-------|--------|
| 1. ควรมีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้ในที่สาธารณะทุกแห่งสำหรับคนพิการ | 4     | 36.4   |
| 2. ควรจัดมีทางลาด และห้องน้ำที่ได้มาตรฐานตามกฎหมายสำหรับคนพิการ       | 5     | 45.5   |
| 3. มีห้องน้ำแต่ไม่เปิดให้บริการ                                       | 1     | 9.1    |
| 4. ควรมีลิฟต์สำหรับคนพิการที่โรงพยาบาลเพื่ออำนวยความสะดวก             | 1     | 9.1    |
| รวม                                                                   | 11    | 100.0  |

## ส่วนที่ 6 การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร

ในส่วนนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ประเภทความพิการ ลักษณะงานอาชีพ รายได้ และสถานที่ใช้บริการ กับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ และความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก โดยทำการทดสอบความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มีรายละเอียดดังนี้

## 6.1 เพศ

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ พบว่า เพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ซึ่งมากกว่าเพศหญิง ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ( $p=0.201$ ) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้ารับบริการ ไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับปัญหาอุปสรรค  
ต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ

| เพศ  | n  | $\bar{X}$ | S.D.  | t    | p     |
|------|----|-----------|-------|------|-------|
| ชาย  | 51 | 4.11      | 0.424 | 1.28 | 0.201 |
| หญิง | 76 | 4.01      | 0.457 |      |       |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า เพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ซึ่งมากกว่าเพศหญิงที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้ารับบริการ ไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความต้องการของ  
คนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก

| เพศ  | n  | $\bar{X}$ | S.D.  | t    | p     |
|------|----|-----------|-------|------|-------|
| ชาย  | 51 | 4.17      | 0.447 | 0.05 | 0.960 |
| หญิง | 76 | 4.16      | 0.400 |      |       |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

## 6.2 อายุ

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21-30 ปี มีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการโดยรวมสูงสุด ( $\bar{X}$  =4.16) และกลุ่มตัวอย่างที่มี

อายุระหว่าง 30-40 ปี มีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ โดยรวมต่ำสุด ( $\bar{X}=3.98$ ) (ตารางที่ 4.27) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $P=0.337$ ) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการ ไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.27

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรค  
ต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการจำแนกตามอายุ

| อายุ           | n   | $\bar{X}$ | S.D.  |
|----------------|-----|-----------|-------|
| น้อยกว่า 20 ปี | 4   | 4.01      | 0.852 |
| 21-30 ปี       | 25  | 4.16      | 0.483 |
| 31-40 ปี       | 46  | 3.98      | 0.439 |
| 41-50 ปี       | 28  | 3.99      | 0.427 |
| 51 ปีขึ้นไป    | 24  | 4.15      | 0.339 |
| รวม            | 127 | 4.05      | 0.445 |

ตารางที่ 4.28

การทดสอบความแปรปรวนทางเดียวระหว่างอายุกับปัญหาอุปสรรค  
ต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ

| แหล่งความแปรปรวน | SS     | df  | MS    | F     | p     |
|------------------|--------|-----|-------|-------|-------|
| ระหว่างกลุ่ม     | 0.905  | 4   | 0.226 | 1.148 | 0.337 |
| ภายในกลุ่ม       | 24.051 | 122 | 0.197 |       |       |
| รวม              | 24.956 | 126 |       |       |       |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับความต้องการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 51 ปีขึ้นไป มีความต้องการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมสูงสุด ( $\bar{X}=4.36$ ) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี มีความต้องการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมสูงสุด ( $\bar{X}=3.85$ ) (ตารางที่ 4.29) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $p=0.012^*$ ) แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความต้องการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.29

จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการ  
ของคณพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก  
จำแนกตามอายุ

| อายุ           | N   | $\bar{X}$ | S.D.   |
|----------------|-----|-----------|--------|
| น้อยกว่า 20 ปี | 4   | 3.85      | 0.478  |
| 21-30 ปี       | 25  | 4.04      | 0.478  |
| 31-40 ปี       | 46  | 4.09      | 0.400  |
| 41-50 ปี       | 28  | 4.25      | 0.295  |
| 51 ปี ขึ้นไป   | 24  | 4.36      | 0.420  |
| รวม            | 127 | 4.16      | 0.4174 |

ตารางที่ 4.30

การทดสอบความแปรปรวนทางเดียวระหว่างอายุกับความต้องการ  
ของคณพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก

| แหล่งความแปรปรวน | SS     | df  | MS    | F     | P      |
|------------------|--------|-----|-------|-------|--------|
| ระหว่างกลุ่ม     | 2.177  | 4   | 0.544 | 3.357 | 0.012* |
| ภายในกลุ่ม       | 19.779 | 122 | 0.162 |       |        |
| รวม              | 21.956 | 126 |       |       |        |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีเชฟเฟบพบว่า ไม่มีคู่ใดที่แตกต่างกัน แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก (ตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.31

การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความต้องการ  
ของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก  
จำแนกตามอายุ

| อายุ           | $\bar{X}$ | น้อยกว่า<br>20 ปี | 21-30<br>ปี | 31-40<br>ปี | 41-50 ปี | 51 ปี<br>ขึ้นไป |
|----------------|-----------|-------------------|-------------|-------------|----------|-----------------|
| น้อยกว่า 20 ปี | 3.85      | -                 | 0.1858      | 0.2400      | 0.4047   | 0.5069          |
| 21-30 ปี       | 4.04      |                   | -           | 0.0542      | 0.2189   | 0.3211          |
| 31-40 ปี       | 4.09      |                   |             | -           | 0.1647   | 0.2669          |
| 41-50 ปี       | 4.25      |                   |             |             | -        | 0.1022          |
| 51 ปีขึ้นไป    | 4.36      |                   |             |             |          | -               |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

### 6.3 ระดับการศึกษา

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษามีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ โดยรวมสูงสุด ( $\bar{X}=4.20$ ) และกลุ่มตัวอย่างที่จบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช) มีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการโดยรวมต่ำสุด ( $\bar{X}=3.73$ ) (ตารางที่ 4.32) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $p=0.012^*$ ) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.33)



ตารางที่ 4.32  
จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาอุปสรรค  
ต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ  
จำแนกตามระดับการศึกษา

| ระดับการศึกษา                     | n   | $\bar{X}$ | S.D.  |
|-----------------------------------|-----|-----------|-------|
| ไม่มีการศึกษา                     | 18  | 4.17      | 0.470 |
| ระดับประถมศึกษา                   | 50  | 4.20      | 0.409 |
| ระดับมัธยมศึกษา                   | 34  | 3.89      | 0.359 |
| ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช)        | 7   | 3.73      | 0.521 |
| ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) | 11  | 3.83      | 0.480 |
| ปริญญาตรี หรือสูงกว่า             | 7   | 4.06      | 0.459 |
| รวม                               | 127 | 4.05      | 0.445 |

ตารางที่ 4.33  
การทดสอบความแปรปรวนทางเดียวระหว่างระดับการศึกษา  
กับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวก  
ของคนพิการ

| แหล่งความแปรปรวน | SS     | df  | MS    | F     | P      |
|------------------|--------|-----|-------|-------|--------|
| ระหว่างกลุ่ม     | 3.506  | 5   | 0.701 | 3.955 | 0.002* |
| ภายในกลุ่ม       | 21.450 | 121 | 0.177 |       |        |
| รวม              | 24.957 | 126 |       |       |        |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ พบว่า ไม่พบรายคู่ที่แตกต่างกัน แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ (ตารางที่ 4.34)

ตารางที่ 4.34

การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยปัญหาอุปสรรค  
ต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ  
จำแนกตามการศึกษา

| ระดับการศึกษา                         | $\bar{X}$ | ไม่มี<br>การ<br>ศึกษา | ระดับ<br>ประถม<br>ศึกษา | ระดับ<br>มัธยม<br>ศึกษา | ประกาศ-<br>นียบัตร<br>วิชาชีพ | ประกาศ-<br>นียบัตร<br>วิชาชีพ<br>ชั้นสูง | ปริญญาตรี<br>หรือ<br>สูงกว่า |
|---------------------------------------|-----------|-----------------------|-------------------------|-------------------------|-------------------------------|------------------------------------------|------------------------------|
| ไม่มีการศึกษา                         | 4.17      | -                     | 0.0338                  | 0.2781                  | 0.4365                        | 0.3358                                   | 0.1079                       |
| ระดับประถมศึกษา                       | 4.20      |                       | -                       | 0.0338                  | 0.4703                        | 0.3696                                   | 0.1417                       |
| ระดับมัธยมศึกษา                       | 3.89      |                       |                         | -                       | 0.1584                        | 0.0577                                   | 0.1702                       |
| ประกาศนียบัตรวิชาชีพ<br>(ปวช)         | 3.73      |                       |                         |                         | -                             | 0.1007                                   | 0.2279                       |
| ประกาศนียบัตรวิชาชีพ<br>ชั้นสูง (ปวส) | 3.83      |                       |                         |                         |                               | -                                        | 0.2279                       |
| ปริญญาตรี หรือสูงกว่า                 | 4.06      |                       |                         |                         |                               |                                          | -                            |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความต้องการของคนพิการโดยรวมสูงสุด ( $\bar{X}=4.34$ ) และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช) มีความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมต่ำสุด ( $\bar{X}=3.63$ ) (ตารางที่ 4.35) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $p<.001^*$ ) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.36)

ตารางที่ 4.35

จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ  
 ของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก  
 จำแนกตามระดับการศึกษา

| ระดับการศึกษา                     | n   | $\bar{X}$ | S.D.  |
|-----------------------------------|-----|-----------|-------|
| ไม่มีการศึกษา                     | 18  | 4.17      | 0.367 |
| ระดับประถมศึกษา                   | 50  | 4.34      | 0.368 |
| ระดับมัธยมศึกษา                   | 34  | 4.12      | 0.357 |
| ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช)        | 7   | 3.63      | 0.564 |
| ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) | 11  | 3.94      | 0.319 |
| ปริญญาตรี หรือสูงกว่า             | 7   | 3.91      | 0.456 |
| รวม                               | 127 | 4.16      | 0.417 |

ตารางที่ 4.36

การทดสอบความแปรปรวนทางเดียวระหว่างระดับการศึกษา  
 กับความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มี  
 สิ่งอำนวยความสะดวก

| แหล่งความแปรปรวน | SS     | df  | MS    | F     | p      |
|------------------|--------|-----|-------|-------|--------|
| ระหว่างกลุ่ม     | 4.611  | 5   | 0.922 | 6.433 | <.001* |
| ภายในกลุ่ม       | 17.345 | 121 | 0.143 |       |        |
| รวม              | 21.956 | 126 |       |       |        |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ พบว่า จากการทดสอบความแตกต่างรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างรายคู่ 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา กับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีความสัมพันธ์กับความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.37)

ตารางที่ 4.37

การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความต้องการ  
 ของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก  
 จำแนกตามการศึกษา

| ระดับการศึกษา                         | $\bar{X}$ | ไม่มี<br>การ<br>ศึกษา | ระดับ<br>ประถม<br>ศึกษา | ระดับ<br>มัธยม<br>ศึกษา | ประกาศ-<br>นียบัตร<br>วิชาชีพ | ประกาศ-<br>นียบัตร<br>วิชาชีพ<br>ชั้นสูง | ปริญญาตรี<br>หรือ<br>สูงกว่า |
|---------------------------------------|-----------|-----------------------|-------------------------|-------------------------|-------------------------------|------------------------------------------|------------------------------|
| ไม่มีการศึกษา                         | 4.17      | -                     | 0.1674                  | 0.0558                  | 0.5449                        | 0.2289                                   | 0.2592                       |
| ระดับประถมศึกษา                       | 4.34      |                       | -                       | 0.2232                  | 0.7123*                       | 0.3963                                   | 0.4266                       |
| ระดับมัธยมศึกษา                       | 4.12      |                       |                         | -                       | 0.4891                        | 0.1731                                   | 0.2034                       |
| ประกาศนียบัตรวิชาชีพ<br>(ปวช)         | 3.63      |                       |                         |                         | -                             | 0.3160                                   | 0.2857                       |
| ประกาศนียบัตรวิชาชีพ<br>ชั้นสูง (ปวส) | 3.94      |                       |                         |                         |                               | -                                        | 0.0303                       |
| ปริญญาตรี หรือสูงกว่า                 | 3.91      |                       |                         |                         |                               |                                          | -                            |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

#### 6.4 สถานภาพสมรส

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่มีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการโดยรวมสูงสุด ( $\bar{X}$  =4.08) และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการโดยรวมต่ำสุด ( $\bar{X}$  =4.00) (ตารางที่ 4.38) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $P=0.016$ ) แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่

มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้ารับบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.39)

ตารางที่ 4.38

จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและ  
อุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของ  
คนพิการจำแนกตามสถานภาพการสมรส

| สถานภาพสมรส               | n   | $\bar{X}$ | S.D.  |
|---------------------------|-----|-----------|-------|
| โสด                       | 25  | 4.06      | 0.496 |
| สมรส                      | 50  | 4.00      | 0.460 |
| หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ | 52  | 4.08      | 0.407 |
| รวม                       | 127 | 4.05      | 0.445 |

ตารางที่ 4.39

ทดสอบความแปรปรวนทางเดียวระหว่างสถานภาพการสมรส  
กับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการ  
สิ่งอำนวยความสะดวก

| แหล่งความแปรปรวน | SS     | df  | MS    | F     | P     |
|------------------|--------|-----|-------|-------|-------|
| ระหว่างกลุ่ม     | 0.166  | 2   | 0.083 | 0.417 | 0.659 |
| ภายในกลุ่ม       | 24.790 | 124 | 0.199 |       |       |
| รวม              | 24.957 | 126 |       |       |       |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่ากลุ่มตัวอย่างสถานภาพสมรสมีความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมสูงสุด ( $\bar{X}$  =4.26) และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสดมีความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก

โดยรวมต่ำสุด ( $\bar{X} = 3.98$ ) (ตารางที่ 4.40) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $P=0.016^*$ ) แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.41)

ตารางที่ 4.40

จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการ  
ของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก  
จำแนกตามสถานภาพสมรส

| สถานภาพสมรส               | n   | $\bar{X}$ | S.D.  |
|---------------------------|-----|-----------|-------|
| โสด                       | 25  | 3.98      | 0.413 |
| สมรส                      | 50  | 4.14      | 0.384 |
| หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ | 52  | 4.26      | 0.424 |
| รวม                       | 127 | 4.16      | 0.417 |

ตารางที่ 4.41

ทดสอบความแปรปรวนทางเดียวระหว่างสถานภาพการสมรส  
กับความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มี  
สิ่งอำนวยความสะดวก

| แหล่งความแปรปรวน | SS     | df  | MS    | F     | P      |
|------------------|--------|-----|-------|-------|--------|
| ระหว่างกลุ่ม     | 1.416  | 2   | 0.708 | 4.276 | 0.016* |
| ภายในกลุ่ม       | 20.539 | 124 | 0.165 |       |        |
| รวม              | 21.956 | 126 |       |       |        |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ พบว่า จากการทดสอบความแตกต่างรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างรายคู่ 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสดกับหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่มีความสัมพันธ์กับความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.42)

ตารางที่ 4.42

การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความต้องการ  
ของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก  
จำแนกตามสถานภาพการสมรส

| สถานภาพสมรส               | $\bar{X}$ | โสด | สมรส   | หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ |
|---------------------------|-----------|-----|--------|---------------------------|
| โสด                       | 3.98      | -   | 0.1584 | 0.2859*                   |
| สมรส                      | 4.14      |     | -      | 0.1275                    |
| หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ | 4.26      |     |        | -                         |

## 6.5 ประเภทความพิการ

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทกับความพิการกับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างกลุ่มพิการทางการมองเห็น ( $\bar{X} = 4.35$ ) สูงกว่าในกลุ่มพิการทางการเคลื่อนไหว ที่มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X} = 3.98$ ) ซึ่งจากการทดสอบด้วย t-test พบว่า มีความแตกต่างกันในทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ประเภทความพิการต่างกันมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการ แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.43)

ตารางที่ 4.43

จำนวนค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรคต่อ  
การเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ  
จำแนกตาม ประเภทความพิการ

| ประเภทความพิการ  | n   | $\bar{X}$ | S.D.  | t    | P      |
|------------------|-----|-----------|-------|------|--------|
| ทางการมองเห็น    | 24  | 4.35      | 0.448 | 3.93 | <.001* |
| ทางการเคลื่อนไหว | 103 | 3.98      | 0.416 |      |        |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบประเภทความพิการกับความต้องการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกตามประเภทความพิการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างกลุ่มพิการทางการมองเห็น ( $\bar{X} = 4.26$ ) สูงกว่าในกลุ่มพิการทางการเคลื่อนไหว ที่มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X} = 4.14$ ) ซึ่งจากการทดสอบด้วย t-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ประเภทความพิการต่างกันมีความต้องการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.44)

ตารางที่ 4.44

จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการของ  
คนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก  
จำแนกตามประเภทความพิการ

| ประเภทความพิการ  | N   | $\bar{X}$ | S.D.  | t    | P     |
|------------------|-----|-----------|-------|------|-------|
| ทางการมองเห็น    | 24  | 4.26      | 0.391 | 1.28 | 0.204 |
| ทางการเคลื่อนไหว | 103 | 4.14      | 0.422 |      |       |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05



## 6.6 ลักษณะงานอาชีพ

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะงานอาชีพกับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้ารับบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ โดยรวมสูงสุด ( $\bar{X} = 4.18$ ) และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ประกอบอาชีพมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ โดยรวมต่ำสุด ( $\bar{X} = 3.56$ ) (ตารางที่ 4.45) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $P=0.039^*$ ) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างลักษณะงานอาชีพที่มีแตกต่างกันมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.46)

ตารางที่ 4.45

จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ  
จำแนกตามลักษณะงานอาชีพ

| ลักษณะงานอาชีพ        | n   | $\bar{X}$ | S.D.  |
|-----------------------|-----|-----------|-------|
| ไม่ได้ประกอบอาชีพ     | 6   | 3.56      | 0.478 |
| รับจ้าง               | 60  | 4.12      | 0.435 |
| ค้าขาย                | 42  | 4.04      | 0.372 |
| ธุรกิจส่วนตัว         | 9   | 3.83      | 0.412 |
| ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ | 7   | 4.18      | 0.557 |
| งานบริการ             | 3   | 3.98      | 0.854 |
| รวม                   | 127 | 4.05      | 0.445 |

ตารางที่ 4.46

การทดสอบความแปรปรวนทางเดียวระหว่างลักษณะงานอาชีพ  
กับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวก  
ความสะดวกของคนพิการ

| แหล่งความแปรปรวน | SS     | df  | MS    | F     | P      |
|------------------|--------|-----|-------|-------|--------|
| ระหว่างกลุ่ม     | 2.275  | 5   | 0.455 | 2.427 | 0.039* |
| ภายในกลุ่ม       | 22.681 | 121 | 0.187 |       |        |
| รวม              | 24.957 | 126 |       |       |        |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีเชฟเฟบว่า ไม่มีคู่ใดที่แตกต่างกัน แสดงว่า  
กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะงานอาชีพแตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึง  
บริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ (ตารางที่ 4.47)

ตารางที่ 4.47

การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยปัญหาอุปสรรคต่อ  
การเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ  
จำแนกตามลักษณะงานอาชีพ

| ลักษณะงานอาชีพ        | X    | ไม่ได้<br>ประกอบ<br>อาชีพ | รับจ้าง | ค้า<br>ขาย | ธุรกิจ<br>ส่วนตัว | ข้าราชการ<br>/รัฐวิสาหกิจ | งาน<br>บริการ |
|-----------------------|------|---------------------------|---------|------------|-------------------|---------------------------|---------------|
| ไม่ได้ประกอบอาชีพ     | 3.56 | 0.0000                    | 0.5575  | 0.4797     | 0.2722            | 0.6170                    | 0.4166        |
| รับจ้าง               | 4.12 |                           | -       | 0.0778     | 0.2853            | 0.0615                    | 0.1409        |
| ค้าขาย                | 4.04 |                           |         | -          | 0.2075            | 0.1393                    | 0.0631        |
| ธุรกิจส่วนตัว         | 3.83 |                           |         |            | -                 | 0.3468                    | 0.1444        |
| ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ | 4.18 |                           |         |            |                   | -                         | 0.2024        |
| งานบริการ             | 3.98 |                           |         |            |                   |                           | -             |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะงานอาชีพกับความต้องการของ  
 คนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า กลุ่มตัวอย่างด้านงานบริการมี  
 ความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมสูงสุด ( $\bar{X} = 4.41$ ) และ  
 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ประกอบอาชีพมีความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก  
 โดยรวมต่ำสุด ( $\bar{X} = 3.83$ ) (ตารางที่ 4.48) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว  
 พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $P=0.017^*$ ) แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะงานอาชีพ  
 แตกต่างกันมีความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกัน (ตาราง  
 ที่ 4.49)

ตารางที่ 4.48

จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ  
 ของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก  
 จำแนกตามลักษณะงานอาชีพ

| ลักษณะงานอาชีพ        | n   | $\bar{X}$ | S.D.  |
|-----------------------|-----|-----------|-------|
| ไม่ได้ประกอบอาชีพ     | 6   | 3.83      | 0.411 |
| รับจ้าง               | 60  | 4.23      | 0.385 |
| ค้าขาย                | 42  | 4.19      | 0.407 |
| ธุรกิจส่วนตัว         | 9   | 3.87      | 0.346 |
| ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ | 7   | 3.92      | 0.470 |
| งานบริการ             | 3   | 4.41      | 0.682 |
| รวม                   | 127 | 4.16      | 0.417 |

ตารางที่ 4.49

การทดสอบความแปรปรวนทางเดียวระหว่างลักษณะงานอาชีพ  
กับความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มี  
สิ่งอำนวยความสะดวก

| แหล่งความแปรปรวน | SS     | df  | MS    | F     | P      |
|------------------|--------|-----|-------|-------|--------|
| ระหว่างกลุ่ม     | 2.333  | 5   | 0.466 | 2.878 | 0.017* |
| ภายในกลุ่ม       | 19.622 | 121 | 0.162 |       |        |
| รวม              | 21.956 | 126 |       |       |        |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีเชฟเฟบว่า ไม่มีคู่ใดที่แตกต่างกัน แสดงว่า  
กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะงานอาชีพแตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการของคนพิการต่อ  
การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก (ตารางที่ 4.50)

ตารางที่ 4.50

การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความต้องการ  
ของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก  
จำแนกตามลักษณะงานอาชีพ

| ลักษณะงานอาชีพ            | $\bar{X}$ | ไม่ได้<br>ประกอบ<br>อาชีพ | รับจ้าง | ค้าขาย | ธุรกิจ<br>ส่วนตัว | ข้าราชการ/<br>รัฐวิสาหกิจ | งาน<br>บริการ |
|---------------------------|-----------|---------------------------|---------|--------|-------------------|---------------------------|---------------|
| ไม่ได้ประกอบอาชีพ         | 3.8333    | -                         | 0.4000  | 0.3592 | 0.0371            | 0.0953                    | 0.5834        |
| รับจ้าง                   | 4.2333    |                           | -       | 0.0408 | 0.3629            | 0.3047                    | 0.1834        |
| ค้าขาย                    | 4.1925    |                           |         | -      | 0.3221            | 0.2639                    | 0.2242        |
| ธุรกิจส่วนตัว             | 3.8704    |                           |         |        | -                 | 0.0582                    | 0.5463        |
| ข้าราชการ/<br>รัฐวิสาหกิจ | 3.9286    |                           |         |        |                   | -                         | 0.4881        |
| งานบริการ                 | 4.4167    |                           |         |        |                   |                           | -             |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

## 6.7 รายได้

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้กับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการ สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้น้อยกว่า 2,000 บาท มีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ โดยรวมสูงสุด ( $\bar{X}$  =4.32) และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 2,001-4,000 บาทมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการโดยรวมต่ำสุด ( $\bar{X}$  =4.10) (ตารางที่ 4.51) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $P=0.131$ ) แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกันมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.52)

ตารางที่ 4.51

จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรค  
ต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวก  
ของคนพิการจำแนกตามรายได้

| รายได้             | n   | $\bar{X}$ | S.D.  |
|--------------------|-----|-----------|-------|
| น้อยกว่า 2,000 บาท | 2   | 4.32      | 0.247 |
| 2,001-4,000 บาท    | 40  | 4.10      | 0.400 |
| 4,001-6,000 บาท    | 37  | 4.10      | 0.450 |
| 6,001-8,000 บาท    | 20  | 4.11      | 0.415 |
| 8,001-10,000 บาท   | 11  | 4.10      | 0.379 |
| 10,001 บาทขึ้นไป   | 11  | 4.32      | 0.491 |
| รวม                | 121 | 4.07      | 0.431 |

ตารางที่ 4.52  
การทดสอบความแปรปรวนทางเดียวระหว่างรายได้กับ  
ปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวก  
ของคนพิการ

| แหล่งความแปรปรวน | SS     | df  | MS    | F     | P     |
|------------------|--------|-----|-------|-------|-------|
| ระหว่างกลุ่ม     | 1.569  | 5   | 0.313 | 1.738 | 0.131 |
| ภายในกลุ่ม       | 20.760 | 115 | 0.180 |       |       |
| รวม              | 22.330 | 120 |       |       |       |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้กับความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่ากลุ่มตัวอย่างด้านรายได้น้อยกว่า 2,000 บาทมีความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมสูงสุด ( $\bar{X} = 4.54$ ) และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 10,001 บาท ขึ้นไปมีความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมต่ำสุด ( $\bar{X} = 3.75$ ) (ตารางที่ 4.53) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $P=0.001^*$ ) แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกันมีความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.54)

ตารางที่ 4.53  
จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการ  
ของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก  
จำแนกตามรายได้

| รายได้             | N   | $\bar{X}$ | S.D.  |
|--------------------|-----|-----------|-------|
| น้อยกว่า 2,000 บาท | 2   | 4.54      | 0.294 |
| 2,001-4,000 บาท    | 40  | 4.32      | 0.358 |
| 4,001-6,000 บาท    | 37  | 4.17      | 0.376 |
| 6,001-8,000 บาท    | 20  | 4.15      | 0.469 |
| 8,001-10,000 บาท   | 11  | 4.07      | 0.414 |
| 10,001 บาทขึ้นไป   | 11  | 3.75      | 0.327 |
| รวม                | 121 | 4.17      | 0.412 |

ตารางที่ 4.54

การทดสอบความแปรปรวนทางเดียวระหว่างรายได้กับความต้องการ  
ของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก

| แหล่งความแปรปรวน | SS     | df  | MS    | F     | P      |
|------------------|--------|-----|-------|-------|--------|
| ระหว่างกลุ่ม     | 3.246  | 5   | 0.649 | 4.345 | 0.001* |
| ภายในกลุ่ม       | 17.179 | 115 | 0.149 |       |        |
| รวม              | 20.425 | 120 |       |       |        |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ พบว่า จากการทดสอบความแตกต่างรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างรายคู่ 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 2,001-4,000 บาท กับ 10,001 บาทขึ้นไปมีความสัมพันธ์กับความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.55)

ตารางที่ 4.55

การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความต้องการ  
ของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก  
จำแนกตามรายได้

| รายได้             | X    | น้อยกว่า<br>2,000<br>บาท | 2,001-<br>4,000<br>บาท | 4,001-<br>6,000<br>บาท | 6,001-<br>8,000<br>บาท | 8,001-<br>10,000<br>บาท | 10,001<br>บาท<br>ขึ้นไป |
|--------------------|------|--------------------------|------------------------|------------------------|------------------------|-------------------------|-------------------------|
| น้อยกว่า 2,000 บาท | 4.54 | -                        | 0.2188                 | 0.3660                 | 0.3875                 | 0.4659                  | 0.7917                  |
| 2,001-4,000 บาท    | 4.32 |                          | -                      | 0.1472                 | 0.1687                 | 0.2471                  | 0.5729*                 |
| 4,001-6,000 บาท    | 4.17 |                          |                        | -                      | 0.0215                 | 0.0999                  | 0.4257                  |
| 6,001-8,000 บาท    | 4.15 |                          |                        |                        | -                      | 0.0784                  | 0.4042                  |
| 8,001-10,000 บาท   | 4.07 |                          |                        |                        |                        | -                       | 0.3258                  |
| 10,001 บาทขึ้นไป   | 3.75 |                          |                        |                        |                        |                         | -                       |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

## 6.8 สถานที่ประเภทหน่วยงานภาครัฐ

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานที่หน่วยงานภาครัฐกับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ พบว่า หน่วยงานประเภทเทศบาลตำบล/องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้ารับบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ โดยรวมสูงสุด ( $\bar{X} = 4.45$ ) และโรงพยาบาลมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้ารับบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ โดยรวมต่ำสุด ( $\bar{X} = 3.99$ ) (ตารางที่ 4.56) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $P = .006^*$ ) แสดงว่า หน่วยงานประเภทภาครัฐแตกต่างกันมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.57)

ตารางที่ 4.56

จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรค  
ต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ  
จำแนกตามสถานที่หน่วยงานภาครัฐที่เข้าถึงบริการ

| สถานที่หน่วยงานภาครัฐที่เข้าถึงบริการ | N  | $\bar{X}$ | S.D.  |
|---------------------------------------|----|-----------|-------|
| ศาลากลาง                              | 22 | 4.14      | 0.374 |
| โรงพยาบาล                             | 26 | 3.99      | 0.385 |
| องค์การบริหารส่วนจังหวัด              | 8  | 4.19      | 0.367 |
| เทศบาลตำบล/องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น  | 17 | 4.45      | 0.384 |
| สถานีตำรวจ                            | 1  | 4.45      | 0.000 |
| สถานีขนส่ง                            | 2  | 4.57      | 0.601 |
| รวม                                   | 76 | 4.18      | 0.416 |



ตารางที่ 4.57

การทดสอบความแปรปรวนทางเดียวระหว่างหน่วยงานภาครัฐ  
 ที่เข้าถึงบริการกับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการ  
 สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ

| แหล่งความแปรปรวน | SS     | df | MS    | F     | P      |
|------------------|--------|----|-------|-------|--------|
| ระหว่างกลุ่ม     | 2.637  | 5  | 0.527 | 3.570 | 0.006* |
| ภายในกลุ่ม       | 10.340 | 70 | 0.147 |       |        |
| รวม              | 12.977 | 75 |       |       |        |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ พบว่า จากการทดสอบความแตกต่างรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างรายคู่ 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า กลุ่มสถานที่ประเภทหน่วยงานภาครัฐโรงพยาบาลกับเทศบาลตำบล/องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.58)

## ตารางที่ 4.58

การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยปัญหาอุปสรรคต่อ  
การเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ  
จำแนกตามหน่วยงานภาครัฐที่เข้าถึงบริการ

| สถานที่หน่วยงาน<br>ภาครัฐ                | $\bar{X}$ | ศาลา<br>กลาง | โรง<br>พยาบาล | องค์การ<br>บริหาร<br>ส่วน<br>จังหวัด | เทศบาล<br>ตำบล/<br>องค์การ<br>บริหารส่วน<br>ท้องถิ่น | สถานี<br>ตำรวจ | สถานี<br>ขนส่ง |
|------------------------------------------|-----------|--------------|---------------|--------------------------------------|------------------------------------------------------|----------------|----------------|
| ศาลากลาง                                 | 4.14      | -            | 0.1573        | 0.0461                               | 0.3082                                               | 0.3023         | 0.4273         |
| โรงพยาบาล                                | 3.99      |              | -             | 0.2034                               | 0.4655*                                              | 0.4596         | 0.5846         |
| องค์การบริหารส่วน<br>จังหวัด             | 4.19      |              |               | -                                    | 0.2621                                               | 0.2562         | 0.3812         |
| เทศบาลตำบล/องค์การ<br>บริหารส่วนท้องถิ่น | 4.45      |              |               |                                      | -                                                    | 0.0059         | 0.1191         |
| สถานีตำรวจ                               | 4.45      |              |               |                                      |                                                      | -              | 0.1250         |
| สถานีขนส่ง                               | 4.57      |              |               |                                      |                                                      |                | -              |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานที่หน่วยงานภาครัฐที่เข้าถึงบริการกับความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า สถานที่ประเภทเทศบาลตำบล/องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมีความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมสูงสุด ( $\bar{X}$  =7.32) และมีความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในหน่วยงานศาลากลางอยู่ในระดับต่ำสุด ( $\bar{X}$  =4.09) (ตารางที่ 4.59) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $P=0.144$ ) แสดงว่าสถานที่ประเภทหน่วยงานภาครัฐที่เข้าถึงบริการแตกต่างกันมีความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.60)

ตารางที่ 4.59  
จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการ  
ของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก  
จำแนกตามภาครัฐ

| สถานที่หน่วยงานภาครัฐที่เข้าใช้บริการ | n  | $\bar{X}$ | S.D.  |
|---------------------------------------|----|-----------|-------|
| ศาลากลาง                              | 22 | 4.09      | 0.443 |
| โรงพยาบาล                             | 26 | 4.19      | 0.421 |
| องค์การบริหารส่วนจังหวัด              | 8  | 4.42      | 0.397 |
| เทศบาลตำบล/องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น  | 17 | 7.32      | 0.367 |
| สถานีตำรวจ                            | 1  | 4.25      | 0.000 |
| สถานีขนส่ง                            | 2  | 4.75      | 0.235 |
| รวม                                   | 76 | 4.23      | 0.421 |

ตารางที่ 4.60  
การทดสอบความแปรปรวนทางเดียวระหว่างหน่วยงานภาครัฐ  
ที่เข้าถึงบริการกับความต้องการของคนพิการต่อ  
การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก

| แหล่งความแปรปรวน | SS     | df | MS    | F     | P     |
|------------------|--------|----|-------|-------|-------|
| ระหว่างกลุ่ม     | 1.447  | 5  | 0.289 | 1.704 | 0.144 |
| ภายในกลุ่ม       | 11.890 | 70 | 0.169 |       |       |
| รวม              | 13.338 | 75 |       |       |       |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

## 6.9 สถานที่ประเภทหน่วยงานภาคเอกชน

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานที่หน่วยงานภาคเอกชนที่เข้าถึงบริการ กับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ พบว่า สถานที่ประเภทสวนสาธารณะมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ โดยรวมสูงสุด ( $\bar{X} = 3.99$ ) และสถานบันเทิงมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ โดยรวมต่ำสุด ( $\bar{X} = 3.30$ ) (ตารางที่ 4.61) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $P=0.012^*$ ) แสดงว่าสถานที่หน่วยงานภาคเอกชนแตกต่างกันมีปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.62)

ตารางที่ 4.61

จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาอุปสรรค  
ต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ  
จำแนกตามสถานที่หน่วยงานภาคเอกชน  
ที่เข้าถึงบริการ

| สถานที่หน่วยงานภาคเอกชนที่เข้าถึงบริการ | N  | $\bar{X}$ | S.D.  |
|-----------------------------------------|----|-----------|-------|
| สถานที่ท่องเที่ยว                       | 9  | 3.94      | 0.439 |
| สวนสาธารณะ                              | 27 | 3.99      | 0.308 |
| ร้านอาหาร                               | 3  | 3.75      | 0.477 |
| ห้างสรรพสินค้า                          | 11 | 3.53      | 0.468 |
| สถานบันเทิง                             | 1  | 3.30      | 0.000 |
| รวม                                     | 51 | 3.85      | 0.418 |

ตารางที่ 4.62

การทดสอบความแปรปรวนทางเดียวระหว่างหน่วยงานภาคเอกชน  
ที่เข้าถึงบริการกับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการ  
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ

| แหล่งความแปรปรวน | SS    | df | MS    | F     | P      |
|------------------|-------|----|-------|-------|--------|
| ระหว่างกลุ่ม     | 2.073 | 4  | 0.518 | 3.578 | 0.012* |
| ภายในกลุ่ม       | 6.662 | 46 | 0.144 |       |        |
| รวม              | 8.735 | 50 |       |       |        |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ พบว่า จากการทดสอบความแตกต่างรายคู่พบว่า มีความแตกต่างรายคู่ 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สถานที่หน่วยงานภาคเอกชนประเภทสวนสาธารณะกับห้างสรรพสินค้ามีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.63)

ตารางที่ 4.63

การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยปัญหาอุปสรรคต่อ  
การเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ  
จำแนกตามสถานที่หน่วยงานภาคเอกชน  
ที่เข้าถึงบริการ

| สถานที่หน่วยงาน<br>ภาคเอกชนที่เข้าถึงบริการ | X    | สถานที่<br>ท่องเที่ยว | สวน<br>สาธารณะ | ร้าน<br>อาหาร | ห้างสรรพ<br>สินค้า | สถาน<br>บันเทิง |
|---------------------------------------------|------|-----------------------|----------------|---------------|--------------------|-----------------|
| สถานที่ท่องเที่ยว                           | 3.94 | -                     | 0.0482         | 0.1944        | 0.4126             | 0.6444          |
| สวนสาธารณะ                                  | 3.99 |                       | -              | 0.2426        | 0.4608*            | 0.6926          |
| ร้านอาหาร                                   | 3.75 |                       |                | -             | 0.2182             | 0.4500          |
| ห้างสรรพสินค้า                              | 3.53 |                       |                |               | -                  | 0.2318          |
| สถานบันเทิง                                 | 3.30 |                       |                |               |                    | -               |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานที่ประเภทหน่วยงานภาคเอกชนที่เข้าถึงบริการกับความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่าสวนสาธารณะนั้นคนพิการมีความต้องการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมสูงสุด ( $\bar{X} = 4.19$ ) และห้างสรรพสินค้า คนพิการต้องการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมต่ำสุด ( $\bar{X} = 3.75$ ) (ตารางที่ 4.64) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $P=0.025^*$ ) แสดงว่าสถานที่หน่วยงานภาคเอกชนที่เข้าถึงบริการแตกต่างกันมีความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.65)

ตารางที่ 4.64

จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการ  
ของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก  
จำแนกตามสถานที่หน่วยงานภาคเอกชน  
ที่เข้าถึงบริการ

| สถานที่หน่วยงานภาคเอกชนที่เข้าถึงบริการ | N  | $\bar{X}$ | S.D.  |
|-----------------------------------------|----|-----------|-------|
| สถานที่ท่องเที่ยว                       | 9  | 4.06      | 0.278 |
| สวนสาธารณะ                              | 27 | 4.19      | 0.343 |
| ร้านอาหาร                               | 3  | 3.97      | 0.346 |
| ห้างสรรพสินค้า                          | 11 | 3.75      | 0.456 |
| สถาบันบันเทิง                           | 1  | 3.83      | 0.000 |
| รวม                                     | 51 | 4.05      | 0.390 |

ตารางที่ 4.65

การทดสอบความแปรปรวนทางเดียวระหว่างสถานที่หน่วยงาน  
ภาคเอกชนที่เข้าถึงบริการกับความต้องการของคนพิการ  
ต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก

| แหล่งความแปรปรวน | SS     | df | MS    | F     | P      |
|------------------|--------|----|-------|-------|--------|
| ระหว่างกลุ่ม     | 1.595  | 4  | 0.399 | 3.052 | 0.025* |
| ภายในกลุ่ม       | 6.012  | 46 | 0.130 |       |        |
| รวม              | 7.6087 | 50 |       |       |        |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ พบว่า จากการทดสอบความแตกต่างรายคู่พบว่า มีความแตกต่างรายคู่ 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สถานที่หน่วยงานภาคเอกชนสวนสาธารณะกับห้างสรรพสินค้ามีความสัมพันธ์กับความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกจำเป็นตามสถานที่หน่วยงานภาคเอกชนที่เข้าถึงบริการแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.66)

ตารางที่ 4.66

การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความต้องการของ  
คนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกจำเป็นตาม  
สถานที่หน่วยงานภาคเอกชนที่เข้าถึงบริการ

| สถานที่หน่วยงาน<br>ภาคเอกชนที่<br>เข้าใช้บริการ | X    | สถานที่<br>ท่องเที่ยว | สวน<br>สาธารณะ | ร้าน<br>อาหาร | ห้าง<br>สรรพสินค้า | สถาน<br>บันเทิง |
|-------------------------------------------------|------|-----------------------|----------------|---------------|--------------------|-----------------|
| สถานที่ท่องเที่ยว                               | 4.06 | -                     | 0.1266         | 0.0926        | 0.3148             | 0.2315          |
| สวนสาธารณะ                                      | 4.19 |                       | -              | 0.2192        | 0.4414*            | 0.3581          |
| ร้านอาหาร                                       | 3.97 |                       |                | -             | 0.2222             | 0.1389          |
| ห้างสรรพสินค้า                                  | 3.75 |                       |                |               | -                  | 0.0833          |
| สถานบันเทิง                                     | 3.83 |                       |                |               |                    | -               |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปภาพรวมผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการและความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ระดับการศึกษา ประเภทความพิการ ลักษณะงานอาชีพ และสถานที่หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เข้าใช้ ที่แตกต่างกันทำให้มีปัญหาลักษณะอุปสรรคต่อการเข้ารับบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่แตกต่างกัน อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรสและลักษณะงานอาชีพ รายได้ และหน่วยงานภาคเอกชนที่เข้าถึง ทำให้มีความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.67)

## ตารางที่ 4.67

สรุปภาพรวมความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับปัญหาอุปสรรค

ต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของ

คนพิการและความต้องการของคนพิการ

ต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก

| ตัวแปร                                      | ปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึง<br>บริการสิ่งอำนวยความสะดวก<br>ของคนพิการ | ความต้องการของคนพิการ<br>ต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก |
|---------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------|
| เพศ                                         | t = 1.28<br>p = 0.201                                               | t = 0.05<br>p = 0.960                                     |
| อายุ                                        | F = 1.1479<br>P = 0.3374                                            | F = 3.357<br>P = 0.012*                                   |
| ระดับการศึกษา                               | F = 3.355<br>P = 0.0023*                                            | F = 6.433<br>P = <.001*                                   |
| สถานภาพสมรส                                 | F = 0.417<br>P = 0.659                                              | F = 4.276<br>P = 0.016*                                   |
| ประเภทความพิการ                             | t = 3.93<br>p = <.001*                                              | t = 1.28<br>p = 0.204                                     |
| ลักษณะงานอาชีพ                              | F = 2.427<br>P = 0.039*                                             | F = 2.878<br>P = 0.017*                                   |
| รายได้                                      | F = 1.738<br>P = 0.131                                              | F = 4.345<br>P = 0.001*                                   |
| สถานที่หน่วยงานภาครัฐที่เข้าถึง<br>บริการ   | F = 3.570<br>P = 0.006*                                             | F = 1.704<br>P = 0.144                                    |
| สถานที่หน่วยงานภาคเอกชนที่<br>เข้าถึงบริการ | F = 3.578<br>P = 0.012*                                             | F = 3.052<br>P = 0.025*                                   |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05



## ส่วนที่ 7 การอภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่อง “ความต้องการของคนพิการต่อสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการเข้าถึงบริการทางสังคม กรณีศึกษา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต” พบข้อมูลที่เป็นประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผล ประกอบด้วย การเข้าถึงบริการในสถานที่ต่าง ๆ ภายในจังหวัดภูเก็ต ปัญหาและอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกในจังหวัดภูเก็ต ความต้องการของคนพิการเกี่ยวกับการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในจังหวัดภูเก็ต โดยนำเสนอการอภิปรายผลตามลำดับ ดังนี้

คนพิการในอำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คนพิการส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง โดยคนพิการทางการมองเห็นจะประกอบอาชีพหมวดแผนโบราณ ซึ่งจังหวัดภูเก็ต จะมีการฝึกอบรมสอนหมวดให้กับคนพิการทางการมองเห็น ซึ่งจังหวัดภูเก็ตจะมีการฝึกอบรมสอนหมวดให้แก่คนพิการทางการมองเห็นอยู่เป็นประจำทุกปี เพื่อสนับสนุนให้คนพิการทางการมองเห็นได้มีอาชีพ สามารถหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ ไม่เป็นภาระแก่สังคม ส่วนคนพิการทางการเคลื่อนไหว ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพขายสลากกินแบ่งรัฐบาล ตามสถานที่สาธารณะต่าง ๆ และโรงพยาบาล รายได้ของคนพิการประมาณ 2,001-4,000 บาท

การเข้าใช้บริการของคนพิการในสถานที่ต่าง ๆ ของคนพิการ พบว่า หน่วยงานภาครัฐ คนพิการใช้บริการที่โรงพยาบาล หน่วยงานภาคเอกชน คนพิการใช้บริการที่สวนสาธารณะ เนื่องจากสถานที่ทั้งสองแห่งนี้เป็นที่ประกอบอาชีพสำหรับคนพิการ โรงพยาบาลคนพิการจะไปใช้บริการทางด้านการรักษาพยาบาลรวมถึงการประกอบอาชีพของคนพิการด้วย ซึ่งทางโรงพยาบาลจะอำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการโดยการจัดสถานที่ให้คนพิการสามารถเข้าไปขายสลากกินแบ่งรัฐบาล เพื่อให้คนพิการมีรายได้ สวนสาธารณะ ก็จะมีคนพิการไปขายสลากกินแบ่งรัฐบาล และจะมีคนพิการไปขายกันมากเนื่องจากจะมีการจัดงานแสดงสินค้าอยู่ตลอด ถ้าไม่มีการจัดงานแสดงสินค้าก็จะมีตลาดนัดมาขายในพื้นที่ใกล้เคียง ก็จะทำให้คนพิการมีรายได้ แต่ในสถานที่ดังที่กล่าวมานี้ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่สะดวกแก่การเข้าถึงบริการในสถานที่ต่าง ๆ เช่น ลานจอดรถสำหรับคนพิการยังไม่มี ห้องน้ำไม่ได้มาตรฐาน

ปัญหาและอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งประกอบด้วยปัญหาและอุปสรรค 3 ด้าน คือ ด้านการเข้าถึงความสะดวก ด้านความเพียงพอ ด้านมาตรฐาน ประกอบด้วย

ด้านการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่าคนพิการมีปัญหาอุปสรรคในระดับมาก เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตยังไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกบางอย่างหรือมีแต่ไม่ถูกต้องตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากสถานที่ต่าง ๆ สร้างมาก่อนที่กฎหมายจะกำหนดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร สถานที่ ซึ่งตรงกับข้อมูลของจังหวัดภูเก็ต เช่น โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต สร้างปี พ.ศ. 2449 เมื่อมีการประกาศใช้กฎหมายมีการปรับปรุงเพิ่มเติมให้เกิดความสะดวกแก่คนพิการ แต่ยังไม่ได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากลักษณะอาคารจะเป็นอาคารแบบเก่ามีพื้นที่จำกัดและบริเวณที่จะสามารถขยายเนื้อที่ออกไปก็เกินไปได้ยาก จะปรับปรุงได้เพียงบางส่วนเท่านั้น ซึ่งปัญหาที่พบมากของการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก คือบริเวณลานจอดรถและไกลจากตัวอาคารเป็นปัญหามากที่สุด ในทุก ๆ สถานที่ภายในจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่มีพื้นที่อยู่อย่างจำกัด และสถานที่ได้สร้างมาก่อนที่กฎหมายจะออกมาบังคับเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก จึงเป็นปัญหาในการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการ เช่น โรงพยาบาล จะทำที่จอดรถไกลจากตัวอาคาร ประมาณ 500 เมตรและไม่มีบริการรถรับ-ส่งผู้ป่วย จึงทำให้คนพิการเข้าถึงบริการได้ยากลำบาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุกัญญา บุญคง กล่าวว่า ด้านอาคาร คนพิการมีความต้องการให้มีการสร้างพื้นที่ทางเรียบ ไม่ขรุขระและออกแบบการก่อสร้างให้ทางเข้าสู่อาคารนั้นอยู่ใกล้กับลานจอดรถ

ด้านความเพียงพอ พบว่าคนพิการมีปัญหาอุปสรรคด้านความเพียงพอในระดับมาก ด้านลานจอดรถสำหรับคนพิการในสถานที่เข้าถึงบริการไม่เพียงพอเป็นปัญหาระดับมากที่สุด ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในจังหวัดภูเก็ตยังขาดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ เนื่องจากหลายสาเหตุ เช่น สถานที่สร้างก่อนกฎหมายสิ่งอำนวยความสะดวกจะประกาศใช้ ไม่มีงบประมาณในการปรับปรุงแก้ไข และการสร้างอาคารหลังใหม่ภายหลังจากที่กฎหมายให้สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกโดยสามารถสร้างอาคารได้ แต่ขาดการตรวจสอบดูแลการสร้างสิ่งปลูกสร้างว่าจะต้องสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการด้วย ซึ่งพบได้จากการสร้างอาคารใหม่ของเทศบาลตำบลต่าง ๆ ภายในจังหวัดภูเก็ต สร้างในปี 2551 แต่ภายในอาคารไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ มีแต่ทางลาดที่มีความแคบและสูงชันเกินกว่ากฎหมายกำหนด ไม่มีห้องน้ำสำหรับคนพิการ ไม่มีลานจอดรถ ซึ่งบริเวณนั้นมีพื้นที่ใช้สอยเหลือเป็นจำนวนมากแต่ไม่มีการจัดลานจอดรถสำหรับคนพิการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา พ.ศ. 2548 หมวด 2 ทางลาดและลิฟต์ ข้อ 8 (5) ทางลาดต้องมีความลาดชันไม่เกิน 1:12 และมีความยาวช่วงละไม่เกิน 6,000 มิลลิเมตร ในกรณีที่ทางลาดยาวเกิน 6,000 มิลลิเมตร ต้องจัดให้มีชานพักยาวไม่น้อยกว่า 1,500 มิลลิเมตร

คันระหว่างแต่ละช่วงของทางลาด หมวดที่ 4 ที่จอดรถ ข้อ 13 ที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราให้จัดไว้ใกล้ทางเข้าออกอาคารให้มากที่สุด มีลักษณะไม่ขนานกับทางเดินรถ มีพื้นผิวเรียบ มีระดับเสมอกัน และมีสัญลักษณ์รูปผู้พิการนั่งเก้าอี้ล้ออยู่บนพื้นของที่จอดรถด้านที่ติดกับทางเดินรถ มีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร และมีป้ายขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 300 มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า 300 มิลลิเมตร ติดอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 2,000 มิลลิเมตร ในตำแหน่งที่เห็นได้ หมวด 7 ห้องส้วม ข้อ 20 อาคารตามข้อ 3 ที่จัดให้มีห้องส้วมสำหรับบุคคลทั่วไป ต้องจัดให้มีห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าใช้ได้อย่างน้อย 1 ห้องในห้องส้วมนั้นหรือจะจัดแยกออกมาอยู่ในบริเวณเดียวกันกับห้องส้วมสำหรับบุคคลทั่วไป ซึ่งผู้บริหารองค์กรอาจจะเล็งเห็นว่าคนพิการไม่สามารถออกมาใช้ชีวิตนอกบ้านได้เหมือนอดีต แต่คนพิการในปัจจุบันสามารถเป็นผู้นำคนพิการได้ มีสิทธิเสรีภาพเหมือนคนปกติ ซึ่งสอดคล้องกับประเภทของการเข้าถึง (จรัรัตน์ ผ่องแผ้ว, 2533, น. 110-114) กล่าวถึง สิทธิในการใช้อาคารสถานที่ การก่อสร้างอาคารต่าง ๆ ของสถานที่ทำการของรัฐและเอกชน โรงพยาบาล หรือสถานที่สาธารณะประโยชน์อื่น ๆ ควรจะคำนึงถึงการเข้าใช้ร่วมของคนพิการด้วย ทางขึ้นลงที่เป็นบันไดควรจะมีทางลาดหรือราบบันไดสำหรับคนพิการ ประตูทางเข้าออกควรจะมี ความกว้างพอสมควรที่จะให้รถเข็นสำหรับคนพิการผ่านเข้าออกได้สะดวก ไม่ควรใช้ประตูหมุนที่เข้าได้ทีละคน เพราะเป็นอุปสรรคต่อคนพิการทางร่างกายและคนตาบอดตามขั้นต่าง ๆ ควรมีเครื่องหมายบอกชัดเจน และควรมีเป็นอักษรเบลล์ด้วย ลิฟต์ควรจะมีจัดตั้งแผงบังคับให้พอดีกับคนนั่งรถเข็นจะกดได้ รวมทั้งควรมีภาษาเบลล์กำกับด้วย ในบางประเทศจะมีเสียงบอกเมื่อถึงขั้นต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับคนตาบอด ห้องน้ำ ห้องส้วมควรมีความกว้างพอที่รถเข็นสำหรับคนพิการจะเข้าไปได้ ประตูควรเป็นแบบเลื่อนเพื่อสะดวกในการเข้าออก ควรจะจัดที่จอดรถเป็นพิเศษสำหรับคนพิการด้วย การวางโทรศัพท์สาธารณะควรจะอยู่ในระดับคนที่พิการที่นั่งเก้าอี้เข็นจะสามารถใช้ได้ด้วย

ด้านมาตรฐาน พบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกที่จัดให้มีปัญหาและอุปสรรคด้านมาตรฐานในระดับมาก ในเรื่อง การไม่มีพื้นที่จอดรถสำหรับคนพิการและพื้นที่ทางเท้าไม่มีพื้นผิวต่างสัมผัสไม่เหมาะสำหรับคนพิการ อยู่ในระดับมากที่สุด กฎหมายออกมากำหนดให้บังคับให้หน่วยงานมีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการ แม้รัฐบาลจะประกาศให้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่คนพิการ เพื่อให้คนพิการได้เข้าถึงบริการ โดยให้หน่วยงานราชการต่าง ๆ เช่น โรงพยาบาล ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ / สำนักเขต ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษา สถานีดารวจ จัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ทางลาด ห้องน้ำ

ที่จอดรถ ป้าย และสัญลักษณ์ สร้างและปรับปรุงให้เสร็จภายในปี 2554 เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการ แต่ในปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานใดทำการปรับปรุงแก้ไขสิ่งอำนวยความสะดวกแก่คนพิการ ซึ่งอาจจะต้องมีการส่งเจ้าหน้าที่มาดูแลเพื่อบังคับให้หน่วยงานปรับปรุงแก้ไขสิ่งอำนวยความสะดวก

การทดสอบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับปัญหาและอุปสรรคของคนพิการ ในการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกพบว่า ระดับการศึกษา ประเภทความพิการ ลักษณะงานอาชีพ สถานที่หน่วยงานภาครัฐที่เข้าถึงบริการ สถานที่หน่วยงานภาคเอกชนที่เข้าถึงบริการ ทำให้มีปัญหาและอุปสรรคต่อคนพิการในการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ความต้องการของคนพิการเกี่ยวกับการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน ด้านอาคาร สถานที่ สัญลักษณ์

ความต้องการด้านอาคาร พบว่า คนพิการมีความต้องการจัดให้มีพื้นผิวบันไดต้องไม่ลื่นและต้องเรียบไม่สะดุดซึ่งง่ายแก่การเข้าถึงการให้บริการและพื้นผิวทางลาดต้องเรียบไม่สะดุดในอาคารแต่ละแห่งจะต้องมีวัสดุกันลื่นติดไว้เพื่อป้องกันอุบัติเหตุให้แก่คนพิการที่มาใช้บริการในหน่วยงานต่าง ๆ เนื่องจากคนพิการมีความทรงตัวน้อยกว่าคนปกติ จึงต้องใช้ความระมัดระวังในการเดิน ถ้าหากพื้นผิวลื่นอาจทำให้คนพิการเกิดอุบัติเหตุได้ ซึ่งสอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา พ.ศ. 2548 หมวดที่ 3 บันได ข้อ 11 (5) (5) พื้นผิวของบันไดต้องใช้วัสดุที่ไม่ลื่น เพื่อความสะดวกให้แก่คนพิการได้เข้าใช้สิ่งอำนวยความสะดวกได้สะดวกยิ่งขึ้น และหมวดที่ 2 ทางลาดและลิฟท์ ข้อ 8 (1) พื้นผิวทางลาดต้องเป็นวัสดุที่ไม่ลื่นและพื้นผิวของจุดต่อเนื่องระหว่างพื้นกับทางลาดต้องเรียบไม่สะดุด

ความต้องการด้านสถานที่ พบว่า คนพิการมีความต้องการจัดให้มีลานจอดรถอยู่ใกล้ทางเข้าสู่อาคาร เพื่อง่ายแก่การเข้าถึง เนื่องจากคนพิการในปัจจุบันมีศักยภาพที่จะออกมาแสดงความสามารถ ซึ่งสามารถเดินทางไปไหนเองได้โดยลำพัง จึงสามารถใช้ชีวิตร่วมกับคนปกติในสังคมได้ ทำให้คนพิการได้พัฒนาศักยภาพ คนพิการบางคนสามารถเป็นผู้นำสมาคมเพื่อปกป้องสิทธิประโยชน์ให้แก่คนพิการด้วยกัน จึงจำเป็นต้องเดินทางมายังสถานที่ต่าง ๆ ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อติดต่อกับงานราชการในการประสานงานต่าง ๆ และประสบปัญหาในเรื่องที่จอดรถเพื่อลงไปติดต่อกับงานในสถานที่ต่าง ๆ เนื่องจากคนพิการบางคนใส่ขาเทียมจะเดินในระยะทางไกล ๆ ไม่ได้เนื่องจากจะเกิดการอักเสบของขาได้ จึงทำให้คนพิการมีความต้องการที่มีลาน

จอดรถใกล้กับสถานที่นั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา พ.ศ. 2548 หมวดที่ 4 ที่จอดรถ ข้อ 13 ที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราให้จัดไว้ใกล้ทางเข้าออกอาคารให้มากที่สุด มีลักษณะไม่ขนานกับทางเดินรถ มีพื้นผิวเรียบ มีระดับเสมอกัน และมีสัญลักษณ์รูปผู้พิการนั่งเก้าอี้ล้ออยู่บนพื้นของที่จอดรถด้านที่ติดกับทางเดินรถ มีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร และมีป้ายขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 300 มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า 300 มิลลิเมตร ติดอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 2,000 มิลลิเมตร ในตำแหน่งที่เห็นได้

ด้านสัญลักษณ์ พบว่า คนพิการมีความต้องการด้านสัญลักษณ์มากที่สุด ด้านการติดตั้งสัญลักษณ์ทุก ๆ สถานที่ควรติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกแก่คนพิการและควรติดตั้งสัญลักษณ์ระบุประเภทความพิการที่สามารถเข้าถึงบริการได้ชัดเจน เพื่อเป็นประโยชน์แก่คนพิการและง่ายแก่การเข้าถึง ซึ่งสอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา พ.ศ. 2548 ข้อ 3 อาคารประเภทและลักษณะดังต่อไปนี้ ต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ ในบริเวณที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไป

(1) โรงพยาบาล สถานพยาบาล ศูนย์บริการสาธารณสุข สถานเอนกมัย อาคารที่ทำการของราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย สถานศึกษา หอสมุดและพิพิธภัณฑ์สถานของรัฐ สถานขนส่งมวลชน เช่น ท่าอากาศยาน สถานีรถไฟ สถานีรถ ท่าเทียบเรือที่มีพื้นที่ส่วนใดของอาคารที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไปเกิน 300 ตารางเมตร

(2) สำนักงาน โรงมหรสพ โรงแรม หอประชุม สนามกีฬา ศูนย์การค้า ห้างสรรพสินค้า ประเภทต่าง ๆ ที่มีพื้นที่ส่วนใดของอาคารที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไปเกิน 2,000 ตารางเมตร

การทดสอบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับความต้องการของคนพิการเกี่ยวกับการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกพบว่า อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ลักษณะงานอาชีพ รายได้ สถานที่หน่วยงานเอกชนที่เข้าถึงบริการ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

สรุปได้ว่า จากพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ในมาตรา 20 กล่าวว่า คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ทำให้เห็นว่าภาครัฐให้ความสำคัญแก่คนพิการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและสิทธิในการเข้าถึงของคนพิการจากความจำเป็นและความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่สาธารณะของคนพิการประเภทต่าง ๆ เป็นความต้องการอันจะส่งผลให้คนพิการได้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่าง

มีความสุข โดยสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนพิการได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีความสัมพันธ์กับผู้อื่น และมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคมต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การยอมรับทางสังคม และจากการศึกษายังพบว่า ไม่มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่เพียงพอ ดังนั้นทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนต้องเร่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการทุกประเภท โดยจัดทำและปรับเปลี่ยนสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของคนพิการเพื่อการดำรงชีวิต การได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันจะเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตของคนพิการเพื่อสอดคล้องกับผลการศึกษาของชนินฐา เทวินทรภักดี (วารี ปัญจะผลินกุล, 2543, น. 177) ที่กล่าวไว้ว่า เรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกนับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตของคนพิการ ทั้งนี้เพื่อจะทำให้คนพิการสามารถพึ่งตนเองได้ เดินทางด้วยตนเองได้โดยไม่ต้องมีผู้ช่วยเหลือ นอกจากนี้สิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวยังมีประโยชน์ต่อบุคคลอื่น เช่น สตรีมีครรภ์ คนชรา เป็นต้น และในสภาพแวดล้อมปัจจุบันตลอดจนปัญหาการเข้าใช้สิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งแวดลอมต่าง ๆ ทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องต้องปรับปรุงในด้านมาตรฐานของสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีประสิทธิภาพในการใช้งานและจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการและประเภทของคนพิการในทุกประเภทอย่างแท้จริง